

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel, 13.11.2007
KOM(2007) 698 lõplik

2007/0248 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul, direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatus kaitset elektroonilise side sektoris ning määrust (EÜ) nr 2006/2004 tarbijakaitsealase koostöö kohta

(komisjoni esitatud)

{SEK(2007) 1472}

{SEK(2007) 1473}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Tarbijate ja kasutajate õiguste, sealhulgas eraelu puutumatus ja elektroonilise side andmekaitse kõrgetasemelise kaitse tagamisel on kõikehõlmavas infoühiskonnas oluline roll: see võimaldab uuenduslike teenuste ja rakenduste sujuvat arendamist ning laialdast kasutuselevõttu. Euroopa Liidus on elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste raamistiku aluseks eeldus, et kõige paremini aitab uuendustele ja kasutaja valikuvõimaluste laiendamisele kaasa avatud ja konkurentsil põhinev turg. Tunnistades aga, et ainult konkurentsist ei pruugi kõigi kodanike vajaduste rahuldamiseks ja kasutajate õiguste kaitsmiseks piisata, on raamistiku konkurentsipõhist lähenemisviisi täiendatud universaalteenust, kasutajate õigusi ning isikuandmete kaitset tagavate erisätetega.

Käesolev ettepanek on üks kolmest seadusandliku reformi ettepanekust muuta praegu kehtivat õigusraamistikku. Käesolev seadusandliku reformi ettepanek käsitleb universaalteenuse direktiivi¹ ning eraelu puutumatus ja elektroonilist sidet käsitleva direktiivi² muutmist. Teine seadusandliku reformi ettepanek³ käsitleb veel kolme direktiivi muutmist. Seda täiendab kolmas seadusandliku reformi ettepanek⁴ luua Euroopa Elektroonilise Side Turu Amet (edaspidi „amet“). Kolmele seadusandlikule ettepanekule on lisatud mõjuhindang⁵ ja teatis, milles kirjeldatakse peamisi poliitilisi suundi ning esitatakse avalikkusega konsulteerimise tulemused⁶.

Käesoleva seadusandliku reformi ettepanekuga kohandatakse õigusraamistikku: tugevdatakse tarbijate ja kasutajate teatavaid õigusi (pidades eelkõige silmas kättesaadavuse parandamist ning kõikehõlmava infoühiskonna edendamist) ning tagatakse elektroonilise side usaldusväärsus, turvalisus ja töökindlus ning üksikisikute eraelu puutumatus ja isikuandmete kõrgetasemeline kaitse. Ettepanekuga ei muudeta universaalteenuse praegust ulatust ega mõistet ELis – seda arutatakse eraldi 2008. aastal. See on kooskõlas komisjoni parema õigusloome kavaga, mille eesmärk on tagada, et seadusandlik sekkumine jääks proportsionaalseks taotletavate poliitiliste eesmärkidega, ning moodustab osa komisjoni üldisest siseturu tugevdamise ja kujundamise strateegiast.

Täpsemalt on käesoleval ettepanekul kaks eesmärki.

1. suurendada ja täiustada kasutajate õigusi elektroonilise side sektoris sellega, et tarbijatele antakse muu hulgas rohkem teavet hindade ja teenuste osutamise tingimuste kohta, ning tagada puuetega isikutele juurdepääs elektroonilisele sidele, sealhulgas hädaabiteenustele ning tagada nende kasutamise võimalused; ning

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/22/EÜ, 7. märts 2002, universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul, EÜT L 108, 24.4.2002.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/58/EÜ, 12. juuli 2002, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatus kaitset elektroonilise side sektoris, EÜT L 201, 31.7.2002.

³ KOM(2007) 697.

⁴ KOM(2007) 699.

⁵ SEK(2007) 1472.

⁶ KOM(2007) 696.

2. suurendada üksikisikute eraelu puutumatus ja isikuandmete kaitset elektroonilise side sektoris eelkõige turvalisuse suurendamist käsitlevate sätete ning paremate jõustamismehhanismide abil.

- **Üldine taust**

2005. aasta juunis tegi komisjon Lissaboni uuendatud majanduskasvu- ja tööhõivestrateegia raames ettepaneku uue strateegia kohta, milleks on algatus „i2010 – Euroopa infoühiskond majanduskasvu ja tööhõive eest” ning milles võeti üldine poliitiline suund avatud ja konkurentsil põhineva digitaalrajanduse edendamisele. Euroopa ühtse inforuumi loomisel, mis on algatuse i2010 üks alustala, on üks võtmeülesannetest õigusraamistiku reformimine, mille puhul pööratakse erilist tähelepanu turvalisusele ning eraelu puutumatus ja isikuandmete kaitsele. Kõikehõlmava infoühiskonnani jõudmisel on oluline roll ka universaalteenuse osutamise nõuetekohase taseme tagamisel.

Parema õigusloome põhimõtetega kooskõlas nähakse raamistikuga ette selle korrapärane läbivaatamine, et teha kindlaks, kas see vastavuses tehnoloogia ja turu arenguga. 29. juunil 2006 esitas komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande⁷ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste õigusraamistiku toimimise kohta. Aruandes märgiti, et raamistik on toonud märkimisväärset kasu kodanikele, tarbijatele ja ettevõtjatele, pakkudes neile paremaid valikuvõimalusi, madalamaid hindu ja uuendusi, kuid selleks, et pidada tehnoloogia arenguga sammu ning tagada raamistiku tõhusus eeloleval kümnendil, saab seda tarbijakaitse ja turvalisuse valdkonnas veel arendada.

- **Ettepaneku valdkonnas kehtivad õigusnormid**

Käesoleva ettepaneku eesmärk on muuta kahte direktiivi: universaalteenuse direktiivi ning eraelu puutumatus ja elektroonilist sidet käsitlevat direktiivi.

- **Kooskõla Euroopa Liidu muude tegevuspõhimõtete ja eesmärkidega**

Universaalteenuse direktiivis on sätestatud sektorile omased meetmed, mis täiendavad tarbijakaitse valdkonnas olemas olevaid ELi õigusakte. Eraelu puutumatus ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv täiendab direktiivi 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta) elektroonilise side sektorit käsitlevate erisätetega.

2. KONSULTEERIMINE HUVITATUD ISIKUTEGA JA MÕJU HINDAMINE

- **Konsulteerimine huvitatud isikutega**

Konsulteerimismeetodid, peamised sihtvaldkonnad ning vastajate üldisloomustus

2005. aasta lõpus alustasid komisjoni talitused kaheetapilist konsulteerimist. Esimene etapp sisaldas üleskutset avaldada oma arvamust ning hõlmas 440 osalejaga avalikku arutelu (mis toimus 2006. aasta jaanuaris), kus sidusrühmad esitasid umbes 160 märkust. Üleskutses paluti huvirühmadel avaldada arvamust elektroonilist sidet käsitlevate õigusaktidega seotud üldistel teemadel. Neid arvamusi võeti arvesse komisjoni 29. juuni 2006. aasta teatise (läbivaatamise

⁷ KOM(2006) 334 (lõplik).

kohta),⁸ selle juurde kuuluva talituste tödokumendi ning mõjuhinnangu ettevalmistamisel. Nimetatud dokumentide avaldamisega käivitati avalikkusega konsulteerimise teine etapp, mis kestis 2006. aasta oktoobrini. Oktoobris 2006 korraldati avalik seminar, et anda huvitatud isikutele võimalus avaldada arvamust konsultatsioonidokumentide kohta. Paljude nii ELi kui ka väljastpoolt ELi pärit huvitatud isikute hulgast saadi vastused kokku 224 isikult. Kirjalikke märkusi esitasid 52 ettevõtjate ühendust, 12 kutse- ja ametiühingut, 15 tarbijaühingut ning 18 liikmesriiki ja Euroopa reguleerivate asutuste tööühik (ERG).

Vastuste kokkuvõte ja nende arvessevõtmine

Üldiselt toetasid universaalteenuse valdkonnas tehtud ettepanekuid nii tarbijaorganisatsioonid ja Euroopa reguleerivate asutuste tööühik kui ka enamik liikmesriike. Teisest küljest toetasid ettevõtjad üldiselt isereguleerumist ja kaasreguleerimist. Seda eriti tariifide läbipaistvuse parandamiseks ning selleks, et hõlbustada puuetega isikutel elektrooniliste sideteenuste ja vahendite kasutamist ning tagada neile juurdepääs hädaabiteenustele.

Eraelu puutumatus ja elektroonilist sidet käsitleva direktiivi turvalisussätete parandamise ettepanekuid käsitlevad märkused toetasid valdavalt üldisi eesmärke, kuid arvamused nende eesmärkide saavutamiseks kavandatud vahendite kohta olid mõneti erinevad. Üldiselt väljendasid liikmesriigid komisjoni ettepanekutele ettevaatlikku toetust, neid toetasid ka tarbijaorganisatsioonid ning andmekaitseasutused leidsid, et komisjoni ettepanekud ei läinud alati piisavalt kaugele. Teisest küljest toetas tööstusharu pigem alternatiive, millega ei kaasne reguleerivat sekkumist. Käesolevas ettepanekus on arvesse võetud avalikkusega konsulteerimise tulemusi.

• Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine

Asjaomased teadus- ja ekspertiisivaldkonnad

Uuring „Preparing the next steps in regulation of electronic communications – a contribution to the review of the electronic communications regulatory framework” (elektroonilise side järgmiste sammude ettevalmistamine – panus elektroonilist sidet käsitleva õigusraamistiku läbivaatamisse) (Hogan & Hartson, Analysys), 2006.

Saadud ja kasutatud nõuannete kokkuvõte

Uuring kinnitas üldiselt õigusraamistiku, selle eesmärkide ja üldise lähenemisviisi usaldatavust. See näitas aga ka vajadust teha teatavates valdkondades mitmeid muudatusi.

Uuringus käsitleti meetmeid nii kasutajate õiguste kui ka eraelu puutumatus, turvalisuse ja veebisuhtluse konfidentsiaalsuse tagamiseks. Selles soovitati teha mitmeid muudatusi, sealhulgas parandada lõpptarbijale mõeldud teabe läbipaistvust ja avaldamist, võtta eraelu puutumatus ja elektroonilist sidet käsitleva direktiivi alusel kasutusele turvalisuse rikkumise teatis ning anda siseriiklikele asutustele selgesõnaliselt õigus anda turvalise kohta suuniseid.

Eksperdiarvamuste avalikustamiseks kasutatud vahendid

Uuring on avaldatud veebiaadressil:

⁸ Vt joonealune märkus 7.

- **Mõju hindamine**

2006. aasta juuni aruandes mõju hindamise kohta esitati üldiste poliitiliste valikute esialgne analüüs. Seda täiendati pärast avalikkusega konsulteerimist. Koos käesoleva ettepanekuga avaldatud teises mõjuhinngus keskendutakse kõnealuste ettepanekute konkreetsematele variantidele ning kõige pikemaajalistele mõjudele.

Kõige enam mõjutavad kavandatud muudatused ettevõtjaid, riiklikke haldusasutusi, kodanikke ning Euroopa ühiskonda laiemalt, sest need kõik on elektroonilise side kasutajad. See sidusrühm ei ole homogeenne ning selle liikmete huvid on tihti vastuolus. Käesolev ettepanek mõjutab kõige enam elektrooniliste sideteenuste osutajaid, võrguoperaatoreid ja riikide reguleerivaid asutusi.

Mõjuhinng on avaldatud veebiaadressil:

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomm/library/public_consult/index_en.htm#communication_review

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

- **Kavandatud meetmete kokkuvõte**

Ettepaneku eesmärk on muuta olemasolevaid universaalteenuse direktiivi ning eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlevat direktiivi.

Peamised universaalteenuse direktiivi kavandatavad muudatused on järgmised:

- lõpptarbijale mõeldud teabe läbipaistvuse ja avaldamise parandamine;
- puuetega isikutele elektroonilisele sidele juurdepääsu võimaldamine ning selle kasutamise hõlbustamine;
- teenuseosutaja vahetamise hõlbustamine lisaks muudele variantidele ka numbri operaatoritevahelist teisaldatavust käsitlevate sätete tugevdamise kaudu;
- hädaabiteenustega seotud kohustuste karmistamine;
- ühenduvuse ja teenuste kvaliteedi tagamine; ning
- direktiivi erisätete ajakohastamine, et viia need kooskõlla tehnoloogia ja turu arenguga, sealhulgas mitme vananenud ja üleliigse sätte väljajätmine.

Eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitleva direktiivi puhul on peamised ettepanekud järgmised:

- muuta kasutajate isikuandmete kadumist või väärkasutust põhjustavast turvanõuete rikkumisest teatamine kohustuslikuks;

- karmistada ametiga konsulteerides vastuvõetavaid võrgu- ja infoturbealaseid rakendussätteid;
- tugevdada rakendus- ja jõustamissätteid selle tagamiseks, et rämpsposti vastu võitlemiseks oleks liikmesriikide tasandil võimalik võtta piisavaid meetmeid;
- selgitada, et direktiiv kehtib ka üldkasutatavate sidevõrkude suhtes, mis toetavad andmete kogumise ja tuvastamise seadmeid (sealhulgas selliste kontaktivabade seadmete nagu raadiosageduse tuvastamise seadmed suhtes);
- ajakohastada teatavaid vananenud sätteid, jättes sealjuures välja mõned vananenud või üleliigsed sätted.

- **Õiguslik alus**

EÜ asutamislepingu artikkel 95

- **Subsidiaarsuse põhimõte**

Kavandatav meede sisaldab ELi olemasoleva õigusraamistiku muutmist ning on seega seotud valdkonnaga, kus ühendus on oma pädevust juba teostanud. Seega vastab ettepanek EÜ asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttele. Raamistiku reguleerimismudeli aluseks on liikmesriikides toimuva deentraliseeritud reguleerimise põhimõte, mille kohaselt pannakse vastutus siseriiklike turgude ühiste põhimõtetele ja korrale vastava järelevalve eest riikide ametiasutustele.

- **Proportsionaalsuse põhimõte**

Käesolev ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas, sest sellega nähakse ette ühtlustamise miinimumtase ning jäetakse rakendusmeetmete kindlaksmääramine liikmesriikidele või riikide reguleerivatele asutustele. Vajaduse korral suurema ühtlustamise järele tehakse komisjonile ettepanek võtta vastu üksikasjalikud rakendusmeetmed. Selline lähenemisviis võimaldab eelnevat reguleerimist, mis on piisavalt paindlik, et reageerida tehnoloogia ja turu pidevale muutumisele asjaomasel sektoris, järgides samas seadusandja määratletud eesmärgi ja põhimõtteid.

Kavandatavad muudatused ei ole suuremad, kui on vajalik sektori parema reguleerimise ning kasutajate õiguste kõrgetasemelise kaitse tagamiseks. Need on kooskõlas EÜ asutamislepingu artiklis 5 sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega.

- **Õigusakti valik**

Kavandatud õigusakt: direktiiv.

Muud õigusaktid ei oleks asjakohased, sest käesoleva ettepaneku eesmärk on muuta kaht olemasolevat direktiivi.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta ühenduse eelarvet.

5. LISATEAVE

• Lihtsustamine

Käesoleva ettepanekuga lihtsustatakse riigiasutuste halduskorda, sest tunnistatakse kehtetuks mõned vananenud sätted, näiteks kohustus määrata kindlaks püsiliinide miinimumkogum ja muud varasemas raamistikus ettenähtud kohustused (jaemüügitariifid, operaatori valik ja eelvalik). Riikide reguleerivate asutuste jaoks on ka muid lihtsustusi, näiteks ei nõuta neilt enam teabe esitamist kohaldatavate jaemüügikontrollide ja asjaomaste ettevõtjate kasutatavate kuluarvestussüsteemide kohta.

Lisaks sellele kavatakse tühistada muud vananenud sätted, muu hulgas näiteks vanalt, 1998. aasta raamistikult 2002. aasta raamistikule üleminekut hõlbustavad meetmed.

Käesolev ettepanek on osa ühenduse õigustiku ajakohastamist ja lihtsustamist käsitlevast komisjoni käimasolevast kavast ning komisjoni töö- ja õigusloomekavast viitenumbriga 2007/INFSO/001.

• Kehtivate õigusaktide kehtetuks tunnistamine

Ettepaneku vastuvõtmisega tunnistatakse kehtetuks komisjoni 24. juuli 2003. aasta otsus 2003/548/EÜ universaalteenuse direktiivi (2002/22/EÜ) artiklis 18 osutatud ühtlustatud omadustega püsiliinide miinimumkogumi ja asjaomaste standardite kohta⁹.

• Läbivaatamis-, muutmis-, aegumisklausel

Muudetavad direktiivid sisaldavad juba korrapärase läbivaatamise klauslit.

• Vastavustabel

Liikmesriigid on kohustatud edastama komisjonile direktiivi siseriiklikusse õigusesse ülevõtvate sätete teksti ning selliste sätete ja käesoleva direktiivi vastavustabeli.

• Euroopa Majanduspiirkond

Kavandatav õigusakt käsitleb EMPga seotud küsimust, mistõttu seda tuleks laiendada EMP-le.

• Ettepaneku üksikasjalik selgitus

Artikkel 1: universaalteenuse direktiivi muudatused

Kavandatavate muudatuste eesmärgid on järgmised.

Kasutajatele mõeldud teabe läbipaistvuse ja avaldamise parandamine

Artikli 21 lõigete 2–6 eesmärk on muuta hinnad tarbija jaoks läbipaistvamaks sellega, et operaatoreid kohustatakse avaldama võrreldavat, piisavat ja ajakohast teavet kergesti kättesaadaval kujul (lõige 2) ning et kolmandatel isikutel võimaldatakse kasutada

⁹ ELT L186, 25.7.2003, lk 43.

avalikustatud tariife (nt eesmärgiga müüa või teha kättesaadavaks interaktiivseid juhendeid) ja riikide reguleerivatel asutustel teha sellised juhendid kättesaadavaks, kui turul ei ole võimalik neid kätte saada (lõige 3). Riikide reguleerivatele asutustele antakse volitused nõuda operaatoritelt tariifide suuremat läbipaistvust (lõige 4) ning selget teavet võimalike juurdepääsupiirangute kohta kõikide sisutüüpide ja rakenduste puhul (lõige 5). Asjaolu, et komisjon võib võtta rakendusmeetmeid, aitab vajaduse korral tagada kõnealuses valdkonnas ühtlustamise miinimumtaseme (lõige 6).

Puuetega isikutele elektroonilisele sidele juurdepääsu võimaldamine ning selle kasutamise hõlbustamine

Artikliga 7 asendatakse liikmesriikide võimalus võtta puuetega kasutajaid silmas pidades erimeetmeid sõnaselge kohustusega seda teha.

Artikliga 22 laiendatakse riikide reguleerivate asutuste volitusi ning nad võivad nõuda, et operaatorite poolt oma teenuste kohta lõppkasutajatele avaldatavad andmed sisaldaksid ka teavet puuetega lõppkasutajatele võimaldatava juurdepääsu kohta.

Artikli 26 lõikega 4 kohustatakse liikmesriike kõiki hõlmavat elektroonilist sidet silmas pidades tagama puuetega lõppkasutajatele juurdepääs hädaabiteenustele.

Artikliga 33 nähakse ette ühenduse mehhanism e-kaasatuse probleemide lahendamiseks, et tagada puuetega kasutajatele teiste lõppkasutajatega samaväärne juurdepääs elektroonilistele sideteenustele (lõige 4). Lõikes 3 kohustatakse liikmesriike esitama ametile andmed võetud meetmete kohta ning e-kaasatuse suurendamisel tehtud edusammudest.

Hädaabiteenustega seotud helistaja asukoha tuvastamise kohustuste karmistamine

Artikliga 26 ajakohastatakse direktiivi nii, et see võtaks arvesse turu ja tehnoloogia arengut, et tagada väljuvate kõnede teenuse kasutajatele juurdepääs hädaabiteenustele (lõige 2), ning et karmistataks kohustust edastada teave päästeametile (lõige 5). Asjaolu, et komisjon võib võtta rakendusmeetmeid (lõige 7), aitab vajaduse korral tagada kõnealuses valdkonnas ühtlustamise miinimumtaseme.

Põhijuurdepääs ja teenuse kvaliteet (erapooletus võrgus ja vabadused)

Artikli 20 lõikega 5 nähakse lõppkasutaja poolt seadusliku sisu ja rakenduste suhtes tehtavate valikute võimalike piirangutega seoses ette läbipaistvust tagav mehhanism, et anda lõppkasutajatele võimalus teha teenust valides teadlik otsus ja võimaldada neil seega saada infoühiskonnas täielikku kasu tehnoloogia arengust.

Artiklis 22 antakse riikide reguleerivatele asutustele õigus hoida ära teenuste kvaliteedi langemine sellega, et kehtestatakse lõpptarbijatele osutatavate võrguteenuste kvaliteedi miinimumtase. Asjaolu, et komisjon võib võtta rakendusmeetmeid, aitab vajaduse korral tagada kõnealuses valdkonnas ühtlustamise miinimumtaseme (lõige 3).

Tarbijate ja kasutajate muud õigused

Artikliga 9 antakse riikide reguleerivatele asutustele õigus valvata jaemüügitariifide järele, kui universaalteenuste osutajaks ei määrata ühtki ettevõtjat, ning selgitatakse eritariifide kohaldamise võimalusi. Lõikes 3 on kriteeriumina lisatud puue.

Artikli 20 lõike 2 punktiga h tagatakse, et tarbijalepingutes sisaldub minimaalne teave elektrooniliste sideteenuste turvalisuse kohta.

Artikli 20 lõikega 4 tagatakse, et elektrooniliste sideteenuste osutaja teavitab tarbijaid nõuetekohaselt sellest, kas ta pakub juurdepääsu hädaabiteenustele või mitte.

Artikli 20 lõikega 6 tagatakse, et lõppkasutajaid teavitatakse enne lepingu sõlmimist selgelt (ning seejärel korrapäraselt) nende kohustustest, mis tulenevad autoriõigusest ning sellega kaasnevatest õigustest, samuti kõige levinumatest rikkumistest ning nende õiguslikes tagajärgedest. See ei piira direktiivi 2000/31/EÜ (elektroonilise kaubanduse kohta)¹⁰ sätete kohaldamist.

Artikli 27 lõigete 2 ja 3 eesmärk on aidata arendada Euroopa numeratsioonivälja (ETNS – *European Telephony Numbering Space*), mis pakub võimalusi üleeuroopaliste teenuste arenguks.

Artikli 28 lõigetega 1 ja 2 soodustatakse juurdepääsu piiriülestele teenustele, andes sellega panuse siseturu kujundamisse kodanike ja ettevõtjate jaoks.

Artiklis 30: selleks et tarbijad saaksid numbrite operaatoritevahelisest teisaldatavusest suurimat kasu, ei piirdu numbrite teisaldamise õigus enam üldkasutatavate telefoniteenustega, vaid on selle asemel seotud riigi numeratsiooniplaanist numbrite saamise õigusega. Lisaks sellele on numbrite tegeliku teisaldamise maksimumtähtajaks kehtestatud üks tööpäev. Lõikega 4 kehtestatakse kord, mis võimaldab teha kohandusi vastavalt tehnoloogia edaspidisele arengule. Seda täiendavad C osa I lissasse tehtavad muudatused. Peale selle peavad riikide reguleerivad asutused tagama edaspidi selle, et tarbijad ei pelgaks vahetada teenuseosutajat, kui see on nende huvides.

Artiklis 31: selleks et tagada edastamiskohustusi käsitlevate normide proportsionaalsus ning vastavus turu ja tehnoloogia arengule, rõhutatakse kõnealusel artiklis liikmesriikide kohustust sellised normid läbi vaadata ning neid põhjendada.

Artiklis 33: uue lõigu eesmärk on tagada, et riikide reguleerivad asutused arvestaksid otsustamisel tarbijate huvidega piisavalt.

Direktiivi sõnastuse tehnilised kohandused

Artikli 1 lõike 1 muutmise põhjuseks on asjaolu, et raamistik hõlmab teatavaid lõppseadmetega seotud aspekte. See on kooskõlas sätetega, milles käsitletakse puuetega kasutajate juurdepääsu elektroonilisele sidele, sealhulgas lõppseadmetele, ja elektroonilise side kasutamist puuetega isikute poolt.

Artikli 2 punktis c täpsustatakse üldkasutatavate telefoniteenuste määratlust. See muudatus on kooskõlas artiklisse 26 tehtavate muudatustega, kuna kohustus tagada hädaabiteenuste kättesaadavus pannakse ainult teatavatele teenuseosutajatele. Lisaks selgitatakse selles sättes, et seal, kus hädaabiteenustele juurdepääs on kohustuslikuks tehtud, võivad kasutajad helistada numbri 112 tasuta ja ilma mingeid maksevahendeid kasutamata.

¹⁰ EÜT L 178, 17.7.2000, lk 1.

Artiklis 4 tehakse tehniline muudatus universaalteenuse mõiste sõnastuses, eraldades juurdepääsu elektrooniliste sideteenuste osutamisest. See ei mõjuta universaalteenuse ulatust ega selle osutamist tarbijatele ja lõppkasutajatele.

Artikli 8 lõikes 3 tehtava muudatusega võimaldatakse riikide reguleerivatele asutustel hinnata mõju, mida avaldab see, kui universaalteenuse osutaja muudab kohaliku juurdepääsuvõrgu eraldi juriidiliseks isikuks.

Artiklisse 23 tehtav muudatus on kooskõlas raamdirektiivis 2002/21/EÜ turvalisust käsitleva peatüki sissejuhatusega.

Artikli 26 lõikes 1 tehtav muudatus on kooskõlas artikli 2 punkti c muudatusega.

Artiklis 37 ajakohastatakse komiteemenetlust, et see kajastaks otsuse 1999/468/EÜ muudatusi.

Tehnoloogia ja turu arenguga arvestamiseks muudetakse järgmisi sätteid:

- artikli 20 lõiked 2 ja 3;
- artikkel 25;
- artikli 27 lõiked 1 ja 2;
- artikkel 29;
- artikkel 34;
- I, II ja III lisa.¹¹

Vananenud ja üleliigsete sätete väljajätmine

Artikli 1 lõikes 2 on viide püsiliinide pakkumisele jaemüügi korras üleliigne ning jäetakse seega välja (vt artikli 18 muudatused allpool).

Artikli 2 punktis b tunnistatakse kehtetuks määratlus, sest see ei ole enam vajalik.

Artikkel 16 jäetakse välja, sest selles käsitletakse liikmesriikide kohustusi, mille eesmärk oli hõlbustada üleminekut 1998. aasta õigusraamistikult 2002. aasta raamistikule, mis on praeguseks vananenud.

Artikli 17 lõige 3 jäetakse välja, sest see on üleliigne. Selle teabe esitavad komisjonile riikide reguleerivad asutused artiklis 7 esitatud korra kohaselt. Lisaks on komisjonil õigus esitada riikide reguleerivatele asutusele põhjendatud taotlusi teabe saamiseks (raamdirektiivi 2002/21/EÜ artikli 5 lõige 2).

Artikkel 18 jäetakse välja, sest püsiliinide miinimumkogumi kohustus ei ole enam vajalik. 2002. aasta raamistiku jõustumise ajal oli selline kohustus õigustatud, sest turg ei olnud sel

¹¹ Arvesse võeti ka tarbijatele mõeldud digitaalseadmete koostalitlusvõimet käsitleva VI lisa sätete jätkuvat asjakohasust. Kuna uurimine on veel pooleli, võimaldab komiteemenetlus muuta komisjonil kõnealuseid sätteid kiiremini (artiklid 35 ja 37).

ajal veel piisavalt konkurentsipõhine. Kõnealusest muudatusest tuleneb ka vajadus jätta välja VII lisa ning teha väike parandus artiklis 35.

Artikkel 19 jäetakse välja, sest see on üleliigne. Selle eesmärk universaalteenuse direktiivis oli hõlbustada üleminekut vanalt, 1998. aasta õigusraamistikult 2002. aasta raamistikule. Üks kohustustest, mida riikide reguleerivad asutused võivad märkimisväärse turujõuga operaatoritele kehtestada, on operaatori valiku ja eelvaliku võimaldamise kohustus. Sellist juurdepääsu tagamise kohustust käsitletakse põhjalikumalt juurdepääsu käsitlevas direktiivis 2002/19/EÜ.

Artikkel 2: eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitleva direktiivi muudatused

Kavandatavate muudatuste eesmärgid on järgmised.

Turvalisuse rikkumisest teavitamine võrguoperaatorite ja Interneti-teenuse pakkujate poolt

Artikli 4 lõikega 3 tagatakse, et lõppkasutajaid teavitatakse nende isikuandmete kadumist või väärkasutust põhjustavast turvanõuete rikkumisest ning olemasolevatest/soovitatavatest ettevaatusabinõudest, mida lõppkasutajatel on võimalik rakendada sellisest turvanõuete rikkumisest tuleneda võiva majandusliku või sotsiaalse kahju minimeerimiseks.

Artikli 4 lõikega 4 tagatakse ühtlustamise miinimumtase, milleks võimaldatakse komisjonil võtta vajaduse korral vastu tehnilised rakendusmeetmed seoses turvalisuse ja rikkumistest teatamisega; kasutab seejuures ameti poolt pakutavat eksperdiabi.

Paremad jõustamismehhanismid

Artikli 13 lõikega 6 antakse eelkõige Interneti-teenuse osutajatele võimalus võtta rämpsposti levitajate vastu õiguslikke meetmeid, kusjuures see säte peaks Euroopas saama oluliseks vahendiks soovimatute kaubanduslike teadaannete vastu võitlemisel.

Artikliga 15a täiendatakse praegu kehtivaid rakendus- ja jõustamismehhanisme, et anda pädevatele asutustele võimalus võtta rikkumiste suhtes toimivaid ja tõhusaid meetmeid. Selleks et tagada piiriüleseid andmevooge hõlmavate teenuste osutamise tingimuste ühtlus, on komisjonil õigus ameti eksperdiabi kasutades võtta kõnealuses valdkonnas rakendusmeetmeid.

Direktiivi sõnastuse tehnilised kohandused

Artikli 2 punktis e muudetakse kõne määratlust, et tagada selle ühtsus kogu reguleerivas raamistikus.

Artikli 3 lõikes 1 selgitatakse, et direktiiv kehtib andmete kogumist ja tuvastusseadmeid (sealhulgas raadiosageduse tuvastamise seadet) toetavate üldkasutatavate sidevõrkude suhtes.

Artikli 5 lõikega 3 tagatakse, et EÜ õiguse kohaselt on keelatud kasutada nuhkvara ja muud õelvara, olenemata selle saamise ja kasutaja seadmesse installeerimise meetodist (Internetist allalaadimine või välise andmekandja nagu CD-ROMi, USB-mälupulga, väikmäluseadme vms kasutamine).

Artiklis 14a on esitatud komiteemenetluse standardsäte.

Vananenud ja üleliigsete sätete väljajätmine

Artikli 3 lõiked 2 ja 3 on üleliigsed ja jäetakse välja. Tehnoloogia arengu tõttu on käesolevate muudatuste jõustumise ajaks muutunud üleliigseks erandid, mille põhjuseks oli tehniline võimatus või mis eeldavad ebaproportsionaalselt suuri majanduslikke jõupingutusi.

Artikkel 3: tarbijakaitsealase koostöö määruse (EÜ) nr 2006/2004 muudatused

Seoses tarbijate kaitsmisega soovimatute kaubanduslike teadaannete (rämpsposti) vastu muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 tarbijakaitseaduse jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta (tarbijakaitsealase koostöö määrus),¹² et tugevdada piiriülest koostööd ja parandada jõustamist kooskõlas kõnealuse määruse kohase, ühenduses olemas oleva mehhanismiga.

¹² ELT L 364, 9.12.2004, lk 1.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul, direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris ning määrust (EÜ) nr 2006/2004 tarbijakaitsealase koostöö kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eelkõige selle artiklit 95,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut¹,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²,

võttes arvesse regioonide komitee arvamust³,

olles konsulteerinud Euroopa andmekaitseinspektoriga⁴,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korra kohaselt⁵

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjon vaatab korrapäraselt läbi elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste õigusliku raamistiku moodustava Euroopa Parlamendi ja nõukogu viie direktiivi – 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/19/EÜ elektroonilistele sidevõrkudele ja nendega seotud vahenditele juurdepääsu ja vastastikuse sidumise kohta (juurdepääsu käsitlev direktiiv),⁶ 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta (loadirektiiv),⁷ 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv),⁸ 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv)⁹ ning 12. juuli 2002. aasta direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side

¹ ELT C [...], [...], lk [...].

² ELT C [...], [...], lk [...].

³ ELT C [...], [...], lk [...].

⁴ ELT C [...], [...], lk [...].

⁵ ELT C [...], [...], lk [...].

⁶ ELT L 108, 24.4.2002, lk 7

⁷ EÜT L 108, 24.4.2002, lk 21

⁸ EÜT L 108, 24.4.2002, lk 33

⁹ EÜT L 108, 24.4.2002, lk 51

sektoris (eraelu puutumatus ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv)¹⁰ – toimimise eelkõige selleks, et teha kindlaks tehnoloogia ja turu arengust tulenev muudatuste tegemise vajadus.

- (2) Seoses sellega esitas komisjon oma järeldused nõukogule, Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele 29. juuni 2006. aasta teatises ELi elektroonilisi sidevõrke ja -teenuseid reguleeriva raamistiku läbivaatamise kohta.
- (3) ELi elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste õigusliku raamistiku reformimine, sealhulgas puuetega kasutajaid käsitlevate sätete tõhustamine, on peamine samm Euroopa ühtse infoühiskonna ja samal ajal kõikehõlmava infoühiskonna poole. Need eesmärgid sisalduvad infoühiskonna arengu strateegilises raamistikus, nagu on kirjeldatud komisjoni teatises nõukogule ja Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ja Regioonide Komiteele – „i2010 – Euroopa infoühiskond majanduskasvu ja tööhõive eest”.
- (4) Selguse ja lihtsuse huvides käsitletakse käesolevas õigusaktis ainult direktiivide 2002/22/EÜ ja 2002/58/EÜ muudatusi.
- (5) Määratlusi on vaja kohandada nii, et need vastaksid tehnoloogilise neutraalsuse põhimõttele ja tehnoloogia arengule. Eelkõige tuleks teenuse osutamise tingimused eraldada üldkasutatava telefoniteenuse määratlusest, mille kohaselt üldkasutatav telefoniteenus on üldsusele kättesaadav teenus, mis otse või operaatori valiku või eelvaliku või edasimüügi kaudu võimaldab siseriiklike ja rahvusvaheliste kõnede algatamist ja vastuvõtmist riigi või rahvusvahelisse numeratsiooniplaani kuuluva numbril või numbriliste abil. Teenus, mis ei vasta kõigile neile tingimustele, ei ole üldkasutatav telefoniteenus.
- (6) Vaja on selgitada mõnede sätete rakendamist olukorras, kus teenuse osutaja müüb teise ettevõtja osutatud üldkasutatava telefoniteenuse edasi või muudab tootemarki.
- (7) Tänu tehnoloogia ja turu arengule hakkavad võrgud kasutama järjest enam IP-tehnoloogiat ning tarbijatel on rohkem võimalusi valida konkureerivate kõneteenuse pakkujate vahel. Seepärast peaksid liikmesriigid suutma eraldada universaalteenuse osutamise kohustused, mis on seotud määratletud piirkonnas üldkasutatava sidevõrguga liitumisega, üldkasutatava telefoniteenuse (sealhulgas hädaabikõned numbril 112 kaudu) osutamisest. Selline eraldamine ei tohiks mõjutada universaalteenuse osutamise kohustuse ulatust, nagu see on kindlaks määratud ja läbi vaadatud ühenduse tasandil. Liikmesriigid, kus lisaks numbril 112 on kasutusel ka muud riigisiseseid hädaabinumbrilid, võivad ettevõtjatele kehtestada samasuguse kohustuse tagada juurdepääs riigisisestele hädaabinumbritele.
- (8) Riikide reguleerivad asutused peavad suutma jälgida universaalteenuse osutamise kohustusega hõlmatud teenuste jaemüügitariifide arengut ja taset ka juhul, kui liikmesriik ei ole veel universaalteenust osutavat ettevõtjat määranud.

¹⁰ EÜT L 201, 31.7.2002, lk 37

- (9) Välja tuleks jätta üleliigsed kohustused, mis olid mõeldud vanalt, 1998. aasta õiguslikult raamistikult 2002. aasta raamistikule ülemineku hõlbustamiseks, ning sätted, mis kattuvad direktiivi 2002/21/EÜ sätetega ja kordavad neid.
- (10) Püsiliinide miinimumkogumi jaemüügitasandil pakkumise nõue, mis oli vajalik 1998. aasta õigusliku raamistiku sätete jätkuva rakendamise tagamiseks püsiliinide valdkonnas, mis ei olnud 2002. aasta raamistiku jõustumise ajal veel piisavalt konkurentsil põhinev, ei ole enam vajalik ja tuleks tühistada.
- (11) Operaatori valiku ja eelvaliku jätkuv kehtestamine otse ühenduse õigusaktidega võib takistada tehnoloogia arengut. Neid meetmeid peaksid pigem võtma riikide reguleerivad asutused turuanalüüsi põhjal direktiivis 2002/21/EÜ sätestatud korras.
- (12) Elektrooniliste sideteenuste osutajad peaksid tagama, et nende tarbijatele antakse piisavalt teavet selle kohta, kas nad pakuvad juurdepääsu hädaabiteenustele või mitte, ning et tarbijatele antakse esialgses tarbijalepingus ja hiljem korrapäraste ajavahemike tagant selget ja läbipaistvat teavet näiteks tarbijahindade kohta. Samuti tuleb tarbijad hoida kursis meetmetega, mida elektroonilise sideteenuse osutaja võtab turvaohutude, turvaintsidentide või terviklikkuse rikkumise puhul, sest sellised meetmed võivad otseselt või kaudselt mõjutada tarbija andmeid, eraelu puutumatust või teisi osutatava teenusega seotud aspekte.
- (13) Abonentide õigus taganeda oma lepingust ilma trahvideta tähendab elektrooniliste sidevõrkude ja/või -teenuste pakkujate kehtestatud lepingutingimuste muutmist.
- (14) Konkurentsil põhinev turg peaks tagama selle, et lõppkasutajatel on juurdepääs igasugusele seadusliku sisuga teabele ning võimalik igasugust seaduslikku sisuga teavet levitada; samuti et neil on võimalik omal vabal valikul kasutada kõiki seaduslikke rakendusi ja/või teenuseid, nagu on sätestatud direktiivi 2002/21/EÜ artiklis 8. Võttes arvesse elektroonilise side kasvavat tähtsust tarbijate ja ettevõtjate jaoks, tuleb kasutajaid tingimata põhjalikult teavitada igasugustest teenuseosutaja ja/või võrgupakkuja poolt elektrooniliste sideteenuste kasutamisele kehtestatud kitsendustest ja/või piirangutest. Tõhusa konkurentsi puudumise korral peaksid riikide reguleerivad asutused kasutama direktiivi 2002/19/EÜ kohaseid õiguskaitsevahendeid selle tagamiseks, et kasutajate juurdepääsu teatavat tüüpi sisule ja rakendustele põhjendamatult ei piirataks.
- (15) Selliste konkurentsil põhinevate turgude puhul, kus teenuseosutajaid on rohkem, on tarbijate jaoks suurima tähtsusega läbipaistvate, ajakohastatud ja võrreldavate tariifide olemasolu. Elektrooniliste sideteenuste tarbijatel peaks olema tariifide kohta kergesti kättesaadaval kujul avaldatud teabe põhjal võimalik lihtsalt võrrelda turul pakutavate eri teenuste hindu. Selleks et teha neile hindade võrdlemine lihtsaks, peaks riikide reguleerivatel asutustel olema õigus nõuda operaatoritelt tariifide suuremat läbipaistvust ning tagada, et kolmandatel isikutel on õigus tasuta kasutada elektroonilisi sideteenuseid osutavate ettevõtjate poolt üldsusele kättesaadavaks tehtud tariife. Samuti peaksid nad hinnajuhised tegema kättesaadavaks juhul, kui turg ei ole seda teinud. Operaatorid ei tohiks nõuda tasu tariifide kasutamise eest, mis on juba avaldatud ning kuuluvad seega üldkättesaadava teabe hulka. Lisaks sellele peavad kasutajad enne teenuse ostmist saama piisavalt teavet asjassepuutuva teenuse hinna või teenuse tüübi kohta, eriti juhul, kui tasuta telefoninumbritega kaasnevad mis tahes lisatasud. Komisjonil peaks olema võimalus võtta tehnilisi rakendusmeetmeid selle

tagamiseks, et lõppkasutaja saaks kasu ühtsest lähenemisest tariifide läbipaistvusele ühenduses.

- (16) Teenuse nõutava kvaliteedi peaks kasutajatele tagama konkurentsil põhinev turg, kuid teatavatel juhtudel võib teenuse kvaliteedi halvenemise, juurdepääsu takistamise ja võrguliikluse aeglustumise vältimiseks osutada vajalikuks tagada üldkasutatavate sidevõrkude miinimumkvaliteet. Eeskätt peaks olema komisjonil õigus võtta rakendusmeetmeid selleks, et määrata kindlaks kvaliteedinormid, mida riikide reguleerivad asutused kasutaksid.
- (17) Tulevaste IP-võrkude puhul, kus teenuse osutamise saab eraldada võrgu pakkumisest, peaksid liikmesriigid määrama kindlaks kõige asjakohasemad meetmed, et tagada üldkasutatavate sidevõrkude kaudu osutatavate üldkasutatavate telefoniteenuste kättesaadavus ja pidev juurdepääs hädaabiteenustele võrgu ulatusliku rikke või vääramatu jõu korral.
- (18) Operaatori abiteenuste hulka kuulub palju erinevaid lõppkasutajatele mõeldud teenuseid. Selliste teenuste osutamises peaksid äriläbirääkimiste teel kokku leppima üldkasutatavate sidevõrkude pakkujad ja operaatori abiteenuste osutajad, nagu seda tehakse kõigi muude kliendile pakutavate tugiteenuste puhul, ning puudub vajadus jätkata nende osutamist kohustuslikus korras. Seega tuleks vastav kohustus tühistada.
- (19) Lõppkasutajatel peaks olema kõikide häälkõne algatamist võimaldavate telefoniteenuste puhul võimalik helistada hädaabiteenistustele riigi või rahvusvahelisse numeratsiooniplaani kuuluva numbrile või numbrite abil. Pääste- ja hädaabiteenistustel peaks olema võimalik vastata numbrile 112 tehtud kõnedele vähemalt sama kiiresti ja tõhusalt kui muudele riigisisestele hädaabinumbritele tehtud kõnedele. Selleks et parandada Euroopa Liidus reisivate kodanike kaitset ja turvalisust, on numbrit 112 vaja rohkem tutvustada. Selleks tuleks kodanikele selgitada, et mis tahes liikmesriigis reisisid võib kasutada ühtset hädaabinumbrit 112; sellekohane teave tuleb avaldada eelkõige rahvusvahelistes bussiterminalides, raudteejaamades, sadamates ja lennujaamades ning telefonikataloogides, taksofonikabiinides ning tellimismaterjalides ja arvetel. Euroopa Liidu kodanike kaitse parandamiseks tuleks rõhutada kohustust teha kindlaks helistaja asukoht. Eelkõige peaksid operaatorid esitama teabe helistaja asukoha kohta hädaabiteenistustele automaatselt („push” mode). Selleks et arvestada tehnoloogia edusamme, sealhulgas neid, tänu millele on võimalik järjest täpsemalt määrata helistaja asukohta, peaks komisjonil olema võimalik võtta vastu tehnilised rakendusmeetmed, et tagada numbrile 112 tõhus rakendamine ühenduses, ja tuua kasu Euroopa Liidu kodanikele.
- (20) Liikmesriigid peaksid võtma erimeetmeid, et tagada puuetega isikutele, eriti kurtidele, kuulmis- ja kõnepuudega ning pimekurtidele kasutajatele võrdväärne juurdepääs hädaabiteenustele, sealhulgas numbrile 112. Meetmed võiksid sisaldada kuulmispuudega kasutajatele eriotstarbeliste lõppseadmete pakkumist, tekstiteenuste osutamist või muude eriseadmete pakkumist.
- (21) Riigid, millele Rahvusvaheline Telekommunikatsiooniliit (ITU) on andnud rahvusvahelise koodi 3883, on vastutuse Euroopa numeratsioonivälja (ETNS) haldamise eest delegeerinud Euroopa Postside- ja Telekommunikatsioonitalituste Konverentsi (CEPT) elektronside komiteele. Tehnoloogia ja turu areng näitab, et ETNS võimaldab arendada üleeuroopalisi teenuseid, kuid praegu takistavad sellel

kõiki oma võimalusi realiseerida liiga bürokraatlikud protseduurinõuded ning koostöö puudumine liikmesriikide haldusasutuste vahel. ETNSi arengu kiirendamiseks tuleks selle haldamine (mis hõlmab koodide loovutamist, järelevalvet ja arendamist) anda üle Euroopa Parlamendi ja nõukogu [...] määrusega [.../.../EÜ]¹¹ loodud Euroopa Elektroonilise Side Turu Ametile (edaspidi „amet“). Amet peaks tagama 3883 koodiga liikmesriikide eest koostöö riikidega, millele on antud kood 3883, kuid mis ei ole liikmesriigid.

- (22) Ühtne turg tähendab seda, et ühenduse mittegeograafilisi numbreid, sealhulgas tasulisi ja tasuta numbreid kasutades on lõppkasutajatel juurdepääs kõigile teiste liikmesriikide numeratsiooniplaani numbritele ja juurdepääsuteenustele, sealhulgas infoühiskonna teenustele. Lõppkasutajatel peaks olema juurdepääs ka Euroopa numeratsioonivälja numbritele ning rahvusvahelistele tasuta numbritele. Piiriülest juurdepääsu numeratsiooniresurssidele ning sellega kaasnevaid teenuseid ei tohiks keelata, välja arvatud objektiivselt põhjendatud juhtudel, nagu vajaduse korral võidelda pettuse ja kuritarvitamisega, nt seoses teatavate tasuliste teenustega, või kui number on määratud ainult riigisiseseks kasutamiseks (nt riigisisene lühinumber). Kasutajaid tuleks eelnevalt teavitada kõigist tasuta numbrite puhul rakendatavatest tasudest, näiteks tasudest standardsete rahvusvaheliste koodide valimise abil tehtavate rahvusvaheliste kõnede eest. Selleks et tagada lõppkasutajatele tõhus juurdepääs ühenduse numbritele ja teenustele, peaks komisjonil olema võimalik vastu võtta rakendusmeetmed.
- (23) Konkurentsikeskkonna kõigi eeliste ärakasutamiseks peaks tarbijatel olema võimalik teha teadlikke otsuseid ning vahetada teenuseosutajat, kui see on nende huvides. Samuti on oluline tagada, et neile ei tehtaks sealjuures õiguslikke, tehnilisi ega praktilisi takistusi, muu hulgas seoses lepingutingimuste, menetluste, tasude vms. See ei välista mõistlike minimaalsete lepinguperioodide kehtestamist tarbijalepingutes. Kõige olulisem tegur, mis tagab konkurentsil põhinevatel elektroonilise side turgudel tõhusa konkurentsi ning aitab tarbijatel teha otsuseid, on numbrite teisaldamine, mida tuleks teha võimalikult väikese viivitusega. Selleks et turu ja tehnoloogia arenguga saaks kohandada numbrite teisaldamist, sealhulgas abonendi isiklike kataloogide ja võrku salvestatud profiiliteabe võimalikku teisaldamist, peaks komisjonil olema õigus võtta selles valdkonnas tehnilisi rakendusmeetmeid. Hinnates seda, kas tehnilised ja turutingimused võimaldavad teisaldada numbreid määratletud piirkonnas teenuseid osutavate võrkude ja mobiilivõrkude vahel, tuleks eelkõige arvesse võtta kasutajatele kehtestatud hindu ning määratletud piirkonnas teenuseid osutavate ettevõtjate ja mobiilivõrke pakkuvate ettevõtjate sidumiskulusid.
- (24) Audiovisuaalseid meediateenuseid käsitlevas Euroopa Parlamendi ja nõukogu [...] 2007. aasta direktiivis on teleülekanne määratletud kui meediateenuse osutaja pakutav lineaarne audiovisuaalne meediateenus saadete üheaegseks vaatamiseks saatekava alusel; meediateenuse osutaja võib pakkuda mitut audio- või audiovisuaalset saatekava (kanalit). Juriidilisi edastamiskohustusi võib kohaldada ainult teatavate meediateenuse osutajate pakutavate kindlate ülekandekanalite suhtes. Tagamaks, et sellised kohustused oleksid läbipaistvad, proportsionaalsed ja nõuetekohaselt määratud, peaksid liikmesriigid edastamiskohustust oma siseriiklikus õiguses selgelt põhjendama. Edastamiskohustused tuleks kavandada selliselt, et need soodustaksid

¹¹ ELT C [...], [...], lk [...].

piisavalt tõhusate investeeringute tegemist infrastruktuuri. Selleks et edastamiskohustused arvestaksid tehnoloogia ja turu arengut, tuleks edastamiskohustused taotletavate eesmärkidega proportsionaalsuse säilitamiseks korrapäraselt läbi vaadata. Tehniliste ja turutingimuste kiiret muutumist arvestades tuleks need täielikult läbi vaadata vähemalt kord kolme aasta jooksul; selleks tuleb korraldada avalik konsulteerimine kõigi sidusrühmadega. Ühte või mitut ülekandekanalit võib täiendada puuetega kasutajate juurdepääsu parandamiseks mõeldud teenustega, näiteks videoteksti, subtiitrite, audiokirjelduse või viipekeelega.

- (25) Tarbijatega konsulteerimise puudujääkide korvamiseks ja kodanike huvide paremaks esindamiseks peaksid liikmesriigid looma sobiva konsultatsioonimehhanismi. Selliseks mehhanismiks võib olla asutus, mis uurib riigi reguleerivast asutusest ja teenuseosutajatest sõltumatult tarbijatega seotud küsimusi, näiteks tarbijakäitumist ja teenuseosutaja vahetamise mehhanisme, ning mille tegevus oleks läbipaistev ja toetaks sidusrühmadega konsulteerimise mehhanisme. Kui lahendamist vajavad elektroonilistele sideteenustele ja puuetega kasutajatele mõeldud lõppseadmetele juurdepääsu ja nende kasutamise hõlbustamise küsimused, peaks komisjonil olema võimalik vastu võtta rakendusmeetmed, ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 1999. aasta direktiivi 1999/5/EÜ (raadioseadmete ja telekommunikatsioonivõrgu lõppseadmete ning nende nõuetekohasuse vastastikuse tunnustamise kohta),¹² eriti selle artikli 3 lõike 3 punktis f seoses puuetega sätestatud nõuete rakendamist.
- (26) Komisjoni tuleks teavitada universaalteenust osutama määratud ettevõtjatele kehtestatud kohustustest.
- (27) Elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste turgude liberaliseerimine koos tehnoloogia kiire arenguga on suurendanud konkurentsi ja kiirendanud majanduskasvu ning tänu sellele on mitmekesistunud üldkasutatavate elektrooniliste sidevõrkude kaudu lõppkasutajatele osutatavad teenused. On vaja tagada, et tarbijate ja kasutajate eraelu puutumatus ja isikuandmeid kaitstaks võrdel tasemel, sõltumata konkreetse teenuse osutamiseks kasutatavast tehnoloogiast.
- (28) Tehnoloogia areng võimaldab luua uusi rakendusi, mis põhinevad andmekogumis- ja tuvastusseadmetel, näiteks raadiosagedusi kasutavatel kontaktivabadel seadmetel. Raadiosagedust kasutavad näiteks raadiosageduse tuvastamise seadmed (RFID) üheselt tuvastatavatelt märgistelt andmete hõivamiseks, mis kantakse seejärel üle olemasolevate sidevõrkude kaudu. Sellise tehnoloogia laiaulatuslik kasutamine võib tuua olulist majanduslikku ja sotsiaalset kasu ning kui kodanikud selle kasutamise heaks kiidavad, anda võimsa panuse siseturu arengusse. Selle saavutamiseks tuleb tagada üksikisikute põhiõigused, eriti eraelu puutumatus ja andmekaitse. Kui sellised seadmed ühendatakse üldkasutatavate elektrooniliste sidevõrkudega või kui need kasutavad peamise infrastruktuurina elektroonilisi sideteenuseid, tuleks kohaldada direktiivi 2002/58/EÜ asjakohaseid sätteid, sealhulgas turvalisust, liiklust ja asukohtaandmeid ning konfidentsiaalsust käsitlevaid sätteid.

¹² EÜT L 91, 7.4.1999, lk 10. Direktiivi on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

- (29) Turvarikkumisega, mille tulemuseks on üksikisikust abonendi isikuandmete kaotsimine või väärkasutus, võib kaasneda oluline majanduslik ja sotsiaalne kahju, sealhulgas identiteedipettus, kui rikkumisega piisavalt ja õigeaegselt ei tegelda. Seepärast tuleks sellistest turvaintsidentidest viivitamata teatada nendega seotud abonentidele ning teavitada neid vajalikest ettevaatusabinõudest. Teatis peaks sisaldama teavet meetmete kohta, mida teenuseosutaja rikkumisega seoses võtab, ja soovitusi kasutajatele, keda rikkumine mõjutab.
- (30) Riikide reguleerivad asutused peaksid tegutsema Euroopa Liidu kodanike huvides ja andma oma panuse isikuandmete ja eraelu puutumatusse kõrgetasemelise kaitse tagamiseks. Selleks peavad neil olema kohustuste täitmiseks vajalikud vahendid, sealhulgas põhjalikud ja usaldusväärsed andmed toimunud turvaintsidentide kohta, millega kaasnes üksikisikute isikuandmete väärkasutus.
- (31) Ette tuleks näha ka rakendusmeetmed, et kehtestada ühtsed nõuded eraelu puutumatusse piisava kaitse ja elektrooniliste sidevõrkude kasutamise seoses edastatud või töödeldud isikuandmete turvalisuse tagamiseks siseturul.
- (32) Turvarikkumistest teatamisel kasutatavate vormide ja korra kohta üksikasjalike eeskirjade koostamisel tuleks arvesse võtta ka rikkumise asjaolusid, sealhulgas seda, kas isikuandmed olid või ei olnud kodeeritud või mõnel muul sellisel moel kaitstud, mis vähendab tõhusalt identiteedipettuste või teistsuguse väärkasutuse tõenäosust. Lisaks sellele tuleks sellistes eeskirjade ja korra koostamisel võtta arvesse õiguskaitseasutuste õigustatud huve juhtude puhul, kus varajane avalikustamine võib tarbetult takistada rikkumise asjaolude uurimist.
- (33) Amet võib aidata tõhustada isikuandmete ja eraelu puutumatusse kaitset ühenduses, pakkudes muu hulgas eksperdiabi ja jagades nõuandeid, edendades parimate tavade levitamist riskihalduse valdkonnas ning luues riskihindamise jaoks ühtse metoodika. Amet peaks eriti toetama asjakohaste tehniliste ja korralduslike turvameetmete ühtlustamist.
- (34) Arvutiprogrammid, mis salaja jälgivad kasutajate tegevust ja/või takistavad kasutaja lõppseadmete tööd, et tuua kasu kolmandale isikule (nn nuhkvara), kujutavad endast tõsist ohtu kasutaja eraelu puutumatusse. Kasutajate eraelu kõrgetasemeline ja võrdväärne kaitse tuleb tagada sellest hoolimata, kas nuhkvara laaditi alla kogemata elektrooniliste sidevõrkude kaudu või saadi ja installeeriti peidetuna programmi, mida levitati mõne muu välise andmekandja, näiteks CD, CD-ROMi või USB-mälupulga abil.
- (35) Elektrooniliste sideteenuste osutajad peavad tegema olulisi investeeringuid, et võidelda soovimatute kaubanduslike teadaannetega (rämpspostiga). Nad on rämpsposti saatjate leidmiseks ja tuvastamiseks vajalike teadmiste ja vahendite omamise tõttu paremas olukorras kui lõppkasutajad. Seepärast peaks e-posti teenuse ja teiste teenuste osutajatel olema võimalik võtta rämpsposti saatjate vastu õiguslikke meetmeid ja kaitsta seega nii oma klientide huve kui ka enda õigustatud ärihuve.
- (36) Vajadus tagada eraelu puutumatusse ja ühenduse elektroonilisi sidevõrke kasutades edastatud ja töödeldud isikuandmete piisav kaitstus nõuab tõhusat rakendamise- ja jõustamispädevust, mis võimaldaks teha piisavaid algatusi nõuetele vastavuse saavutamiseks. Riikide reguleerivatel asutustel peaks nõuetele mittevastavuse tõhusaks

uurimiseks olema küllaldane pädevus ja vahendid, sealhulgas võimalus saada kogu asjakohast teavet, mida nad võivad vajada, et teha otsus kaebuste suhtes ja kehtestada sanktsioonid mittevastavuse puhul.

- (37) Piiriülene koostöö ja jõustamine tuleks tagada kooskõlas olemasolevate ühenduse piiriüleste jõustamismehhanismidega, näiteks mehhanismidega, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 2006/2004 tarbijakaitseaduse jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta (tarbijakaitsealase koostöö määrus),¹³ muutes kõnealust määrust.
- (38) Universaalteenuse direktiivi ning eraelu puutumatus ja isikuandmete kaitset käsitleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused.
- (39) Eriti tuleks komisjoni volitada vastu võtma rakendusmeetmed tariifide läbipaistvuse, minimaalsete teenuse kvaliteedi nõuete ja hädaabinumbri 112 seotud teenuste tõhusa rakendamise kohta, toimiva juurdepääsu kohta numbritele ja teenustele ning puuetega lõppkasutajate juurdepääsu parandamise kohta; samuti peaks komisjonil olema õigus teha muudatusi, et kohandada lisasid tehnika arengule või turunõudluse muutustele. Komisjoni tuleks ka volitada võtma vastu rakendusmeetmed seoses teabe- ja teavitamisnõuetega ning piiriülese koostööga. Kuna need meetmed on üldise ulatusega ning nende eesmärk on täiendada käesolevat direktiivi uusi vähem olulisi sätteid lisades, tuleb need vastu võtta otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlust kasutades. Eriti kiireloomulisel juhul, kui kontrolliga regulatiivmenetluses tavaliselt kasutatavaid tähtaegu ei ole võimalik järgida, peaks komisjonil olema võimalus kasutada nimetatud otsuse artikli 5a lõikes 6 sätestatud menetlust.
- (40) Direktiive 2002/22/EÜ ja 2002/58/EÜ tuleks seega vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv) muudatused

Direktiivi 2002/22/EÜ (universaalteenuse direktiiv) muudetakse järgmiselt.

- (1) Artikkel 1 asendatakse järgmisega:

¹³ ELT L 364, 9.12.2004, lk 1.

„Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) raames käsitleb käesolev direktiiv elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste pakkumist lõppkasutajatele. Käesoleva direktiivi eesmärk on tagada tulemusliku konkurentsi ja valikuvabaduse abil kogu ühenduses hea kvaliteediga üldkasutatavate teenuste kättesaadavus ja käsitleda asjaolusid, mille puhul turg ei rahulda tulemuslikult lõppkasutajate vajadusi. Käesolev direktiiv sisaldab ka sätteid tarbijate valduses olevate lõppseadmete kohta.
2. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse lõppkasutajate õigused ja üldkasutatavaid elektroonilisi sidevõrke ja -teenuseid pakkuvate ettevõtjate vastavad kohustused. Seoses universaalteenuse pakkumise tagamisega avatud ja konkurentsile rajatud keskkonnas määratletakse käesolevas direktiivis kindlaksmääratud kvaliteediga teenuste miinimumkogum, millele on kõigil lõppkasutajatel konkreetse riigi tingimusi arvestades vastuvõetava hinnaga juurdepääs, ilma et see moonutaks konkurentsi. Käesolevas direktiivis sätestatakse ka kohustused, mis on seotud teatavate kohustuslike teenuste osutamisega.”

(2) Artiklis 2:

- (a) punkt b jäetakse välja;
- (b) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) *üldkasutatav telefoniteenus* – üldsusele kättesaadav teenus, mis otse või operaatori valiku või eelvaliku või edasimüügi kaudu võimaldab siseriiklike ja rahvusvaheliste kõnede algatamist ja vastuvõtmist riigi ja/või rahvusvahelisse numeratsiooniplaani kuuluva numbriga või numbrite abil;”.

(3) Artikkel 4 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 4

Juurdepääsu pakkumine määratletud piirkonnas ja telefoniteenuste osutamine

1. Liikmesriigid tagavad, et vähemalt üks ettevõtja rahuldab iga põhjendatud taotluse liituda määratletud piirkonnas üldkasutatava sidevõrguga.
2. Pakutav ühendus peab toetama kõnesidet, faksi saatmist ja vastuvõtmist ning andmesidet edastuskiirusega, mis on piisav toimiva Interneti-ühenduse jaoks, võttes arvesse enamiku abonentide poolt valdavalt kasutatavaid tehnilisi vahendeid ja tehnoloogilist teostatavust.
3. Liikmesriigid tagavad, et vähemalt üks ettevõtja rahuldab iga põhjendatud taotluse sellise telefoniteenuse osutamiseks lõikes 1 osutatud võrguühenduse

kaudu, mis võimaldab helistada ja vastu võtta siseriiklikke ja rahvusvahelisi kõnesid ning helistada numbri 112 kaudu hädaabiteenustele.”

(4) Artikli 5 lõige 2 asendatakse järgmisega:

“2. Võttes arvesse direktiivi 2002/58/EÜ artikli 12 sätteid, sisaldavad lõikes 1 nimetatud kataloogid kõiki üldkasutatavate telefoniteenuste abonentide.”

(5) Artikkel 7 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 7

Erimeetmed puuetega kasutajaid silmas pidades

1. Liikmesriigid võtavad puuetega lõppkasutajaid silmas pidades erimeetmeid, et tagada neile taskukohane ja teiste lõppkasutajatega samaväärne juurdepääs üldkasutatavatele telefoniteenustele, sealhulgas hädaabiteenustele, numbriinfoteenustele ja kataloogidele.
2. Pidades silmas konkreetse riigi tingimusi, võtavad liikmesriigid erimeetmeid selle tagamiseks, et puuetega lõppkasutajatel on ettevõtjate ja teenuseosutajate valikul samasugused võimalused kui enamikul lõppkasutajatel.”

(6) Artiklisse 8 lisatakse lõige 3:

“3. Kui lõike 1 kohaselt määratud operaator kavatses kogu oma kohaliku juurdepääsuvõrgu vara või selle osa kasutades luua erineva omandilise kuuluvusega eraldi juriidilise isiku, teavitab ta sellest enne ja õigeaegselt riigi reguleerivat asutust, et see saaks hinnata kavandatava tehingu mõju juurdepääsu pakkumisele määratud piirkonnas ning telefoniteenuste osutamisele artikli 4 kohaselt. Riigi reguleeriv asutus võib kooskõlas direktiivi 2002/20/EÜ (loadirektiiv) artikli 6 lõikega 2 kehtestada sellisele tegevusele tingimused.”

(7) Artikli 9 lõiked 1, 2 ja 3 asendatakse järgmistega:

“1. Riikide reguleerivad asutused jälgivad määratud ettevõtjate poolt osutatavate ning artiklite 4, 5, 6 ja 7 kohaselt universaalteenuse osutamise kohustuse hulka kuuluvate teenuste, või kui kõnealust teenust osutama ei ole määratud ühtegi ettevõtjat, siis muude turul pakutavate teenuste jaemüügitariifide arengut ja taset eelkõige siseriiklike tarbijahindade ja sissetulekute suhtes.

2. Pidades silmas konkreetse riigi tingimusi, võivad liikmesriigid nõuda, et määratud ettevõtjad pakuksid tarbijatele tariifi valimise võimalust või pakette, mis erinevad tavapäraste kaubandustingimuste kohaselt pakutavatest, eelkõige selle tagamiseks, et väikese sissetuleku või sotsiaalsete erivajadustega isikute puhul ei oleks takistatud artikli 4 lõike 1 kohane juurdepääs võrgule ja selle kasutamine ega artikli 4 lõikes 3 ning artiklites 5, 6 ja 7 universaalteenuse pakkumise kohustuse hulka arvatud ja määratud ettevõtjate poolt osutatavate teenuste kasutamine.

3. Peale sätete, mille kohaselt määratud ettevõtjad peavad pakkuma eritariifi valimise võimalust või järgima hinnalagesid või geograafilisi keskmisi või muid samalaadseid skeeme, võivad liikmesriigid tagada toetuse pakkumise tarbijatele, kellel on väike sissetulek, puue või sotsiaalsed erivajadused.”

(8) III peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

**„REGULEERIV KONTROLL TEATAVATEL JAEMÜÜGITURGUDEL
MÄRKIMISVÄÄRSET TURUJÕUDU OMAVATE ETTEVÕTJATE ÜLE”**

(9) Artikkel 16 jäetakse välja.

(10) Artiklit 17 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

“1. Liikmesriigid tagavad, et riikide reguleerivad asutused kehtestavad asjakohased turgu reguleerivad kohustused ettevõtjatele, kelle puhul on tuvastatud, et neil on vaadeldaval jaemüügiturul märkimisväärne turujõud direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artikli 14 tähenduses:

a) kui direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artikli 16 kohaselt tehtud turuanalüüsi tulemusel otsustab riigi reguleeriv asutus, et direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artikli 15 kohaselt kindlaksmääratud jaemüügiturg ei põhine tegelikult konkurentsil, ja

b) kui riigi reguleeriv asutus jõuab järeldusele, et direktiivi 2002/19/EÜ (juurdepääsu käsitlev direktiiv) alusel kehtestatud kohustused ei tooks kaasa direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artiklis 8 sätestatud eesmärkide saavutamist.”;

(b) lõige 3 jäetakse välja.

(11) Artiklid 18 ja 19 jäetakse välja.

(12) Artiklid 20 ja 21 asendatakse järgmistega:

„Artikkel 20

Lepingud

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse, ilma et see piiraks tarbijakaitset käsitlevate ühenduse eeskirjade, eriti direktiivide 93/13/EÜ ja 97/7/EÜ ning ühenduse õigusnormidega kooskõlas olevate siseriiklike õigusnormide kohaldamist.
2. Liikmesriigid tagavad, et üldkasutatava sidevõrguga ühenduse teenuseid ja/või üldkasutatavaid telefoniteenuseid tellides on tarbijatel õigus sõlmida leping selliseid teenuseid ja/või ühendust pakkuva ettevõtja või pakkuvate ettevõtjatega. Lepingus esitatakse vähemalt järgmised andmed:

- a) teenuseosutaja nimi ja aadress;
- b) osutatavad teenused, pakutava teenuse kvaliteedi tase ja sideühenduse esmakordse loomise aeg;
- c) pakutavate hooldusteenuste liigid;
- d) hindade ja tariifide üksikasjad ning viisid, kuidas on võimalik saada ajakohast teavet kõigi kasutatavate tariifide ja hooldustasude kohta;
- e) lepingu kestus ning teenuste ja lepingu pikendamise ja lõpetamise tingimused, sealhulgas numbri teisaldamise otsesed kulud ning muud näitajad;
- f) võimalikud hüvitised ja tagasimakse kord juhul, kui teenuse kvaliteet ei vasta kokkulepitule;
- g) artikli 34 kohase vaidluste lahendamise menetluse algatamise kord;
- h) meede, mida sideühendust pakkuvad ja/või teenuseid osutavad ettevõtjad võivad võtta turvaintsidentide, terviklikkuse rikkumise või turvaohutude puhul.

Liikmesriigid võivad laiendada käesoleva kohustuse ulatust, et see hõlmaks ka teisi lõppkasutajaid.

3. Lõikes 2 loetletud teavet peavad sisaldama ka lepingud, mis sõlmitakse tarbijate ja elektrooniliste sideteenuste osutajate vahel, välja arvatud üldkasutatavate sidevõrkude ühenduse pakkujad ja/või üldkasutatavate telefoniteenuste osutajad. Liikmesriigid võivad laiendada käesoleva kohustuse ulatust, et see hõlmaks ka teisi lõppkasutajaid.
4. Liikmesriigid tagavad, et lepingu sõlmimisel abonendi ja kõnesidet võimaldavaid elektroonilisi sideteenuseid pakkuva ettevõtja vahel teavitatakse abonenti selgelt sellest, kas talle pakutakse juurdepääsu hädaabiteenustele või mitte. Elektrooniliste sideteenuste osutajad tagavad, et tarbijat teavitatakse enne lepingu sõlmimist ning korrapäraselt ja selgelt pärast seda, et nad ei paku juurdepääsu hädaabiteenustele.
5. Liikmesriigid tagavad, et lepingu sõlmimisel abonendi ja elektroonilisi sideteenuseid ja/või -võrke pakkuva ettevõtja vahel teavitatakse abonenti enne lepingu sõlmimist selgelt ning seejärel korrapäraselt igasugustest piirangutest, mille pakkuja kehtestab seadusliku sisu kättesaamisele või levitamisele või mis tahes vabalt valitud seaduslike rakenduste ja teenuste kasutamisele.
6. Liikmesriigid tagavad, et lepingu sõlmimisel abonendi ja elektroonilisi sideteenuseid ja/või -võrke pakkuva ettevõtja vahel teavitatakse abonenti enne lepingu sõlmimist selgelt ning seejärel korrapäraselt abonendi kohustustest, mis tulenevad autoriõigusest ning sellega kaasnevatest õigustest. Ilma et see piirakse elektroonilist kaubandust käsitleva direktiivi 2000/31/EÜ kohaldamist, hõlmab see kohustust teavitada abonente kõige levinumatest rikkumistest ning nende õiguslikes tagajärgedest.

7. Abonentidel on õigus leping ilma sanktsioonideta lõpetada pärast seda, kui talle on teatatud operaatori kavandatavast lepingutingimuste muutmisest. Abonentidele teatatakse muudatustest piisavalt vara (vähemalt kuu aega) enne selliste muudatuste tegemist ja samal ajal teavitatakse neid õigusest lepingu sanktsioonideta lõpetada, kui uued tingimused ei ole neile vastuvõetavad.

„Artikkel 21

Läbipaistvus ja teabe avaldamine

1. Liikmesriigid tagavad, et vastavalt II lisa sätetele on lõppkasutajatele ja tarbijatele kättesaadav läbipaistev, võrreldav, piisav ja ajakohastatud teave kehtivate hindade ja tariifide ning standardtingimuste kohta, mis on seotud juurdepääsuga artiklites 4, 5, 6 ja 7 määratletud teenustele ning nende kasutamiseks.
2. Liikmesriigid tagavad, et üldkasutatavaid elektroonilisi sidevõrke ja/või -teenuseid pakkuvad ettevõtjad avaldavad võrreldava, piisava ja ajakohase teabe nende poolt tarbijatele pakutava juurdepääsu ja osutatavate teenuste puhul kehtivate hindade ja tariifide kohta. Selline teave avaldatakse kergesti kättesaadaval kujul.
3. Riikide reguleerivad asutused toetavad teabe jagamist, et lõppkasutajad ja tarbijad saaksid interaktiivsete juhendite või samalaadsete vahendite abil iseseisvalt hinnata eri kasutusmudelite kulusid. Liikmesriigid tagavad, et kui turul sellised juhendid või vahendid puuduvad, teevad riikide reguleerivad asutused need kättesaadavaks. Kolmandatel isikutel on õigus kasutada elektroonilisi sidevõrke ja/või -teenuseid pakkuvate ettevõtjate avaldatud tariife tasuta, selleks et sellised interaktiivsed juhendid või samalaadseid vahendeid müüa või need kättesaadavaks teha.
4. Liikmesriigid tagavad, et riikide reguleerivad asutused saaksid elektroonilisi sideteenuseid osutavaid ettevõtjaid kohustada esitama tarbijatele teabe kehtivate tariifide kohta ostmise ajal ja kohas, et tagada tarbijate täielik teavitamine hinnatingimustest.
5. Liikmesriigid tagavad, et riikide reguleerivad asutused saaksid elektroonilisi sideteenuseid ja/või -võrke pakkuvaid ettevõtjaid kohustada esitama artikli 20 lõike 5 kohaselt nõutava teabe tarbijatele selgel, arusaadaval ja kergesti kättesaadaval kujul.
6. Selle tagamiseks, et lõppkasutajad saaksid kasu ühtsest lähenemisest tariifide läbipaistvusele ja teabe esitamisele ühenduses vastavalt artikli 20 lõikele 5, võib komisjon pärast konsulteerimist Euroopa Elektroonilise Side Turu Ametiga (edaspidi „amet”) võtta selles valdkonnas asjakohaseid tehnilisi rakendusmeetmeid, näiteks täpsustada metoodikat ja menetlust. Need meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid direktiivi täiendades, võetakse vastu artikli 37 lõikes 2 osutatud kontrolliga

regulatiivmenetlust kasutades. Eriti pakilistel juhtudel võib komisjon kasutada artikli 37 lõikes 3 osutatud menetlust.“

(13) Artiklit 22 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

“1. Liikmesriigid tagavad, et riigi reguleerivatel asutustel on pärast huvitatud isikute seisukohtade arvessevõtmist võimalik nõuda, et üldkasutatavaid elektroonilisi sidevõrke ja/või -teenuseid pakkuvad ettevõtjad avaldaksid lõppkasutajatele võrreldavad, piisavad ja ajakohastatud andmed oma teenuste kvaliteedi kohta, sealhulgas puuetega lõppkasutajatele pakutava juurdepääsu kohta. Teave esitatakse taotluse korral enne avaldamist ka riigi reguleerivale asutusele.”;

(b) lisatakse lõige 3:

“3. Teenuse kvaliteedi langemise ja võrguliikluse aeglustumise takistamiseks võib komisjon pärast ametiga konsulteerimist vastu võtta tehnilised rakendusmeetmed, mis käsitlevad riigi reguleeriva asutuse poolt minimaalsete teenuse kvaliteedi nõuete kehtestamist üldkasutatavaid sidevõrke pakkuvatele ettevõtjatele. Need meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid direktiivi täiendades, võetakse vastu artikli 37 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlust kasutades. Eriti pakilistel juhtudel võib komisjon kasutada artikli 37 lõikes 3 osutatud menetlust.“

(14) Artikkel 23 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 23

Teenuste kättesaadavus

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada üldkasutatavate sidevõrkude kaudu osutatavate üldkasutatavate telefoniteenuste kättesaadavus võrgu ulatusliku rikke või vääramatu jõu korral. Liikmesriigid tagavad, et üldkasutatavaid telefoniteenuseid osutavad ettevõtjad võtavad kõik mõistlikud meetmed hädaabiteenustele pideva juurdepääsu tagamiseks.”

(15) Artiklit 25 muudetakse järgmiselt:

(a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Numbriinfoteenused”

(b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

“3. Liikmesriigid tagavad, et artikli 5 lõike 1 punkti b kohaselt on numbriinfoteenused kättesaadavad kõigile lõppkasutajatele, kellel on ühendus üldkasutatava telefoniteenusega.”;

(c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

‘5. Lõigete 1, 2, 3 ja 4 kohaldamisel võetakse arvesse ühenduse õigusnormide nõudeid isikuandmete ja eraelu puutumatus kaitse kohta, eelkõige direktiivi 2002/58/EÜ artiklit 12.’

(16) Artiklid 26, 27 ja 28 asendatakse järgmistega:

„Artikkel 26

Hädaabiteenused ja Euroopa ühtne hädaabinumber

1. Liikmesriigid tagavad, et lisaks kõigile võimalikele riigisisestele hädaabinumbritele, mille on kindlaks määranud riikide reguleerivad asutused, on kõigil lõikes 2 osutatud teenuste lõppkasutajatel, sealhulgas üldkasutatavate taksofonide kasutajatel, võimalik tasuta ja muid makseviise kasutamata helistada hädaabiteenustele, kasutades Euroopa ühtset hädaabinumbrit 112.
2. Liikmesriigid tagavad, et riigi või rahvusvahelisse numeratsiooniplaani kuuluva numbriga või numbrite abil siseriiklike ja/või rahvusvaheliste kõnede algatamise teenust osutavad ettevõtjad tagavad juurdepääsu hädaabiteenustele.
3. Liikmesriigid tagavad, et Euroopa ühtsele hädaabinumbri 112 saabunud kõnedele vastatakse nõuetekohaselt ja need edastatakse riiklikule hädaabiorganisatsioonile kõige sobivamal viisil. Sellistele kõnedele vastatakse ja need edastatakse vähemalt sama kiiresti ja tõhusalt, kui seda tehakse riigisisese hädaabinumbri või riigisiseste hädaabinumbrite puhul, kui need on kasutusel.
4. Liikmesriigid tagavad, et puuetega lõppkasutajatel on juurdepääs hädaabiteenustele. Puuetega lõppkasutajatele juurdepääsu tagamiseks hädaabiteenustele teises liikmesriigis reisis, võivad võetavad meetmed hõlmata direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artikli 17 kohaselt avaldatud asjakohaste standardite või spetsifikaatide järgimise tagamist.
5. Liikmesriigid tagavad, et hädaolukordadega tegelevatele asutustele avaldatakse tasuta teave helistaja asukoha kohta kõigi Euroopa ühtsele hädaabinumbri 112 saabunud kõnede puhul.

Liikmesriigid nõuavad, et teave helistaja asukoha kohta esitataks automaatselt kohe, kui hädaabikõne jõuab hädaolukordadega tegeleva asutusse.
6. Liikmesriigid tagavad, et kodanikke teavitatakse Euroopa ühtse hädaabinumbri 112 olemasolust ja kasutamisest nõuetekohaselt, eriti liikmesriikide vahel reisivatele isikutele suunatud algatuste kaudu. Liikmesriigid esitavad igal aastal selle suhtes võetud meetmete kohta komisjonile ja ametile aruande.
7. Hädaabinumbri 112 seotud teenuste tõhusa rakendamise tagamiseks liikmesriikides, sealhulgas puuetega lõppkasutajatele juurdepääsu

võimaldamiseks teistes liikmesriikides reisides võib komisjon pärast ametiga konsulteerimist vastu võtta tehnilised rakendusmeetmed.

Need meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid direktiivi täiendades, võetakse vastu artikli 37 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlust kasutades. Eriti pakilistel juhtudel võib komisjon kasutada artikli 37 lõikes 3 osutatud menetlust.“

„Artikkel 27

Euroopa telefonikoodid

1. Liikmesriigid tagavad, et ühtne rahvusvaheline kood on 00. Kahel pool liikmesriikidevahelist piiri paiknevate naaberpiirkondade vaheliste kõnede puhul võib kehtestada erikorra või pikendada juba kehtivat erikorda. Asjaomastes piirkondades asuvaid lõppkasutajaid teavitatakse sellisest korrast.
2. Liikmesriigid, millele ITU määras rahvusvahelise koodi 3883, jätavad Euroopa numeratsioonivälja haldamise ainult ametile.
3. Liikmesriigid tagavad, et kõik üldkasutatavaid telefoniteenuseid osutavad ettevõtjad edastavad kõik kõned Euroopa numeratsioonivälja ja -väljalt sellise tasu eest, mis ei ületa maksimaalset tariifi, mida nad kohaldavad teistesse liikmesriikidesse ja teistest liikmesriikidest tehtavate kõnede puhul.

„Artikkel 28

Juurdepääs numbritele ja teenustele

1. Liikmesriigid tagavad, et riikide reguleerivad asutused võtavad kõik vajalikud meetmed järgmiste asjaolude tagamiseks:
 - (a) lõppkasutajatel on juurdepääs ühenduses osutatavatele teenustele, sealhulgas infoühiskonna teenustele, ja võimalus neid kasutada; ning
 - (b) lõppkasutajatel on juurdepääs kõigile ühenduses väljaantud numbritele, sealhulgas liikmesriikide numeratsiooniplaani ja Euroopa numeratsioonivälja numbritele ning rahvusvahelistele tasuta telefoninumbritele.

Riikide reguleerivatel asutustel on võimalik tõkestada igal üksikul juhul juurdepääs numbritele või teenustele, kui see on õigustatud pettuse või väärkasutuse tõttu.

2. Selleks et tagada lõppkasutajatele tõhus juurdepääs ühenduse numbritele ja teenustele, võib komisjon pärast ametiga konsulteerimist vastu võtta tehnilised rakendusmeetmed. Need meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid direktiivi täiendades, võetakse vastu artikli 37

lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlust kasutades. Eriti pakilistel juhtudel võib komisjon kasutada artikli 37 lõikes 3 osutatud menetlust.

Kõik sellised tehnilised rakendusmeetmed võib korrapäraselt läbi vaadata, et võtta arvesse turu ja tehnoloogia arengut.”

(17) Artiklit 29 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

“1. Liikmesriigid tagavad, et riigi reguleerivatel asutustel on võimalik nõuda kõigilt üldkasutatavaid telefoniteenuseid ja/või üldkasutatavaid sidevõrke pakkumatelt ettevõtjatelt I lisa B osas loetletud lisaseadmete lõppkasutajatele kättesaadavaks tegemist, kui see on tehniliselt teostatav ja majanduslikult põhjendatud.”;

(b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

“3. Ilma et see piiraks artikli 10 lõike 2 kohaldamist, võivad liikmesriigid kehtestada I lisa A osa punktis e sätestatud ühenduse katkestamise kohustuse üldise nõudena kõigile ettevõtjatele, kes pakuvad juurdepääsu üldkasutatavatele sidevõrkudele ja/või üldkasutatavatele telefoniteenustele.”

(18) Artikkel 30 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 30

Teenuseosutaja vahetamise lihtsustamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kõik riigi numeratsiooniplaanist numברי saanud abonendid võivad taotluse esitamise korral säilitada I lisa C osa sätete kohaselt oma numברי (numbrid) sellest olenemata, milline ettevõtja teenust osutab.
2. Riikide reguleerivad asutused tagavad, et operaatorite tasud numברי teisdaldamise eest on kulupõhised ja et abonentidelt nõutav tasu ei mõjuta neid sellise võimaluse kasutamisest loobuma.
3. Riikide reguleerivad asutused ei kehtesta numברי teisdaldamise jaemüügitariife konkurentsi moonutaval viisil, näiteks ei kehtesta nad eri- ega ühtseid jaemüügitariife.
4. Numברי teisdaldamine ja sellele järgnev aktiveerimine toimub võimalikult lühikese aja jooksul, aga hiljemalt ühe tööpäeva jooksul alates abonendi poolt taotluse esitamisest.
5. Komisjon võib pärast ametiga konsulteerimist ning tehnilisi ja turutingimusi arvesse võttes I lisa muuta artikli 37 lõikes 2 sätestatud menetlust kasutades.

Sellise muudatusega võib eeskätt sätestada:

- (a) numbrite teisaldatavuse tava- ja mobiilsidevõrgu vahel;
 - (b) abonendi identifikaatorite ja nendega seotud andmete teisaldatavuse, kusjuures sel juhul kehtivad lõiked 2, 3 ja 4 ka nende identifikaatorite suhtes.
6. Ilma et see piiraks lepingu miinimumkestuse kohaldamist, tagavad riikide reguleerivad asutused, et lepingu lõpetamise tingimused ja kord ei mõjuta abonenti teenusteosutaja vahetamisest loobuma.“

(19) Artikli 31 lõige 1 asendatakse järgmisega:

- “1. Liikmesriigid võivad kindlaksmääratud raadio- ja televisioonikanalite edastamiseks ja juurdepääsu pakkumiseks kehtestada mõistlikke edastamiskohustusi nende jurisdiktsiooni alla kuuluvatele ettevõtjatele, kes pakuvad raadio- või televisiooniülekanne üldsusele edastamiseks kasutatavaid elektroonilisi sidevõrke, kui suurele hulgale selliste võrkude lõppkasutajatest on need võrgud raadio- ja televisiooniülekanne vastuvõtmise peamine vahend. Selliseid kohustusi kehtestatakse ainult juhul, kui need on vajalikud selleks, et saavutada iga liikmesriigi poolt oma õigusaktides selgelt ja täpselt kindlaksmääratud üldist huvi pakkuvaid eesmärke, ning need peavad olema proportsionaalsed ja läbipaistvad.

Liikmesriigid vaatavad esimeses lõigus osutatud kohustused läbi hiljemalt ühe aasta jooksul alates <muutva õigusakti rakendamise tähtaeg>, välja arvatud juhul, kui liikmesriigid korraldasid sellise läbivaatamise eelneva kahe aasta jooksul.

Liikmesriigid vaatavad edastamiskohustused läbi vähemalt kord kolme aasta jooksul.”

(20) Artiklit 33 muudetakse järgmiselt:

- (a) lõikesse 1 lisatakse teine lõige:

„Eelkõige tagavad liikmesriigid, et riikide reguleerivad asutused loovad konsultatsioonimehhanismi, tagades sellega, et nende otsuste tegemisel võetakse piisavalt arvesse tarbijate huve elektroonilise side sektoris.“

- (b) lisatakse lõiked 3 ja 4:

- 3. Liikmesriigid esitavad komisjonile ja ametile igal aastal aruande, milles käsitletakse võetud meetmeid ja koostalitlusvõime parandamiseks tehtud edusamme ning puuetega lõppkasutajate juurdepääsu elektroonilistele sideteenustele ja lõppseadmetele ja nende kasutamist puuetega lõppkasutajate poolt.
- 4. Ilma et see piiraks direktiivi 1999/5/EÜ kohaldamist, eriti selle artikli 3 lõike 3 punktis f seoses puuetega sätestatud nõuete rakendamist, ning selleks, et parandada puuetega lõppkasutajate juurdepääsu elektroonilistele sideteenustele ja seadmetele, võib komisjon pärast ametiga nõupidamist ning avalikkusega konsulteerimist võtta lõikes 3 osutatud aruandest ilmnenuid probleemide lahendamiseks asjakohaseid tehnilisi rakendusmeetmeid. Need meetmed, mille

eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid direktiivi täiendades, võetakse vastu artikli 37 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlust kasutades. Eriti pakilistel juhtudel võib komisjon kasutada artikli 37 lõikes 2 osutatud menetlust.“

(21) Artikli 34 lõige 1 asendatakse järgmisega:

“1. Liikmesriigid tagavad, et tarbijate ning elektroonilisi sidevõrke ja/või -teenuseid pakkuvate ettevõtjate vahel lepingutingimuste ja/või selliste võrkude või teenuste pakkumist käsitlevate lepingute täitmise pärast tekkinud lahendamata vaidlustega tegelemiseks on olemas läbipaistvad, lihtsad ja odavad kohtuvälised menetlused. Liikmesriigid võtavad meetmeid selle tagamiseks, et sellised menetlused võimaldavad kiiresti ja õiglaselt lahendada vaidlusküsimusi, ning vajaduse korral võtavad vastu kulude hüvitamise süsteemi. Liikmesriigid võivad kõnealuseid kohustusi laiendada nii, et need hõlmaksid vaidlusküsimusi, millesse on kaasatud teised lõppkasutajad.

Liikmesriigid tagavad, et selliste vaidluste lahendamise eest vastutavad asutused esitavad statistilistel eesmärkidel komisjonile ja ametile asjakohase teabe.”

(22) Artikkel 35 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 35

Lisade kohandamine

Muudatused, mis on vajalikud I, II, III ja VI lisa kohandamiseks tehnoloogia arenguga või turunõudluse muutumisega, võtab komisjon vastu artikli 37 lõikes 2 osutatud korras.”

(23) Artikli 36 lõige 2 asendatakse järgmisega:

“2. Riikide reguleerivad asutused teatavad komisjonile, millised kohustused on kehtestatud universaalteenust osutama määratud ettevõtjatele. Komisjonile teatatakse viivitamata kõigist muudatustest, mis mõjutavad ettevõtjatele kehtestatud kohustusi, ja muudatustest ettevõtjate seas, keda mõjutavad käesoleva direktiivi sätted.”

(24) Artikkel 37 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 37

Komitee

1. Komisjoni abistab direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artikli 22 alusel loodud sidekomitee.

2. Viitamise korral käesolevale lõikele kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1–4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle artiklis 8 sätestatud.
 3. Viitamise korral käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1, 2, 4 ja 6 ning artiklit 7, võttes arvesse selle artiklis 8 sätestatud.”
- (25) I, II ja III lisa asendatakse käesoleva direktiivi I, II ja III lisaga.
- (26) VII lisa jäetakse välja.

Artikkel 2

Direktiivi 2002/58/EÜ (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) muudatused

Direktiivi 2002/58/EÜ (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) muudetakse järgmiselt.

- (1) Artikli 2 punkt e asendatakse järgmisega:

„e) *kõne* – üldkasutatava telefoniteenuse abil loodud ühendus, mis võimaldab kahepoolset sidet;”

- (2) Artikkel 3 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 3

Asjaomased teenused

„Käesolevat direktiivi kohaldatakse isikuandmete töötlemise suhtes, mis toimub seoses üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutamisega ühenduse üldkasutatavates sidevõrkudes, sealhulgas andmete kogumist ja tuvastusseadmeid toetavates üldkasutatavates sidevõrkudes.”

- (3) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:
- (a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Töötlemise turvalisus”

- (b) lisatakse lõiked 3 ja 4:

- ‘3. Turvarikkumisest, millega kaasnes seoses ühenduse üldkasutatavate sideteenuste osutamisega edastatud, salvestatud või muul moel töödeldud isikuandmete juhuslik või ebaseaduslik hävitamine, kaotamine, muutmine, loata avalikustamine või neile juurdepääs, teavitab üldkasutatavate sideteenuste osutaja asjatu viivitusega asjaomast abonenti ja riigi reguleerivat asutust. Abonendile saadetas teatises tuleb kirjeldada vähemalt rikkumise olemust ja

soovitada meetmeid selle võimalike negatiivsete mõjude leevendamiseks. Riikide reguleerivatele asutustele saadetavas teatises tuleb lisaks kirjeldada rikkumise tagajärgi ning teenusteosutaja poolt rikkumisega tegelemiseks võetud meetmeid.

4. Selleks et tagada lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud meetmete ühtne rakendamine, võib komisjon pärast konsulteerimist Euroopa Elektroonilise Side Turu Ametiga (edaspidi „amet”) ja Euroopa andmekaitseinspektoriga vastu võtta tehnilised rakendusmeetmed, mis muu hulgas käsitlevad käesolevas artiklis osutatud teabe- ja teavitamismenetega seotud asjaolusid, vorme ja korda.

Need meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid direktiivi täiendades, võetakse vastu artikli 14a lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlust kasutades. Eriti pakilistel juhtudel võib komisjon kasutada artikli 14a lõikes 3 osutatud menetlust.“

- (4) Artikli 5 lõige 3 asendatakse järgmisega:

“3. Liikmesriigid tagavad, et teabe salvestamine abonendi või kasutaja lõppseadmesse ja juurdepääs sinna juba salvestatud teabele on lubatud ainult tingimusel, et asjaomasele abonendile või kasutajale esitatakse direktiivi 95/46/EÜ kohaselt selge ja arusaadav teave, muu hulgas andmete töötlemise eesmärgi kohta, ning talle antakse võimalus keelduda vastutava andmetöötleja poolsest töötlemisest. See ei takista tehnilist salvestamist ega juurdepääsu, mille ainus eesmärk on teostada või toetada side edastamist elektroonilises sidevõrgus või mis on hädavajalik sellise infoühiskonna teenuse osutamiseks, mida abonent või kasutaja on sõnaselgelt taotlenud.”

- (5) Artiklisse 13 lisatakse lõige 6:

“6. Liikmesriigid tagavad, et kõik üksikisikud ja juriidilised isikud, kellel on käesoleva artikli alusel vastuvõetud siseriiklike normide rikkumise vastu võitlemise suhtes õigustatud huvi, sealhulgas elektrooniliste sideteenuste osutajad, kes kaitsevad oma õigustatud ärihuve või oma tarbijate huve, võivad selliste rikkumiste vastu esitada hagi kohtusse, ilma et see piiraks ühegi kehtestada võidava haldusliku kaitsevahendi, muu hulgas artikli 15a lõike 2 kohaldamist.”

- (6) Lisatakse artikkel 14a:

„Artikkel 14a

Komitee

1. Komisjoni abistab direktiivi 2002/21/EÜ (raamdirektiiv) artikli 22 alusel loodud sidekomitee.
2. Viitamise korral käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1–4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle artiklis 8 sätestatud.

3. Viitamise korral käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1, 2, 4 ja 6 ning artiklit 7, võttes arvesse selle artiklis 8 sätestatut.”

(7) Lisatakse artikkel 15a:

„Artikkel 15a

Rakendamine ja jõustamine

1. Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad sanktsioonide kohta, mida rakendatakse käesoleva direktiivi alusel vastuvõetud siseriiklike sätete rikkumise korral, ning tagavad selle rakendamise kõigi vajalike meetmetega. Sätestatavad sanktsioonid peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teatavad neist sätetest komisjonile hiljemalt <muutva õigusakti rakendamise tähtaeg> ja annavad viivitamata teada nende sätete edaspidistest muudatustest.
2. Liikmesriigid tagavad, et riigi reguleerival asutusel on õigus nõuda lõikes 1 osutatud rikkumiste lõpetamist, ilma et see piiraks olemasolevate õiguskaitsevahendite kasutamist.
3. Liikmesriigid tagavad, et riigi reguleerivate asutustel on kõik uurimisvolitused ja -vahendid, sealhulgas võimalus saada asjakohast teavet, et jälgida käesoleva direktiivi alusel vastuvõetud sätete täitmist ning neid jõustada.
4. Selleks et tagada tõhus piiriülene koostöö käesoleva direktiivi alusel vastuvõetud siseriiklike õigusaktide jõustamisel ning ühtlustada piiriülest andmevoogu hõlmavate teenuste osutamise tingimused, võib komisjon pärast ameti ja asjakohaste reguleerivate asutustega konsulteerimist vastu võtta tehnilised rakendusmeetmed.

Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid direktiivi täiendades, võetakse vastu artikli 14a lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlust kasutades. Eriti pakilistel juhtudel võib komisjon kasutada artikli 14a lõikes 3 osutatud menetlust.“

Artikkel 3

Määruse (EÜ) nr 2006/2004 muudatus

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. oktoobri 2004. aasta määruse (EÜ) nr 2006/2004 (tarbijakaitse seaduse jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta – tarbijakaitsealase koostöö määrus)¹⁴ lisasse lisatakse järgmine punkt:

“17. Seoses tarbijakaitsega – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/58/EÜ, 12. juuli 2002, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja

¹⁴ ELT L 364, 9.12.2004, lk 1.

eraelu puutumatus kaitset elektroonilise side sektoris: artikkel 13 (EÜT L 201, 31.7.2002, lk 37).“

Artikkel 4

Direktiivi ülevõtmine

- (1) Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigusnormid vastu ja avaldavad need hiljemalt [...]. Liikmesriigid edastavad komisjonile viivitamata nende normide teksti ning nende normide ja direktiivi kooskõla kajastava vastavustabeli.

Liikmesriigid kohaldavad neid õigusnorme alates [...].

Liikmesriigid lisavad nende õigusnormide vastuvõtmisel nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi otsustavad liikmesriigid.

- (2) Liikmesriigid edastavad komisjonile peamiste käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 5

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub [...] päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 6

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

ILISA

ARTIKLIS 10 („KULUDE KONTROLLIMINE”) JA ARTIKLIS 29 („LISAVAHENDID”) OSUTATUD VAHENDITE JA TEENUSTE KIRJELDUS

A osa

Artiklis 10 osutatud vahendid ja teenused

(a) Üksikasjalikud arved

Liikmesriigid tagavad, et võttes arvesse isikuandmeid ja eraelu puutumatus kaitset käsitlevate asjakohaste õigusaktide nõudeid, võivad riikide reguleerivad asutused kehtestada üksikasjalikul arvel minimaalselt nõutavad andmed, mille (artikli 8 kohaselt) määratud ettevõtjad esitavad tarbijatele tasuta, et need saaksid:

(i) valvata määratletud piirkonnas üldkasutatava sidevõrgu ja/või sellega seotud üldkasutatavate telefoniteenuste kasutamise kulude järele ja neid kulusid kontrollida ning

(ii) nõuetekohaselt jälgida oma kasutust ja kulusi ning seeläbi mõistlikult kontrollida oma arveid.

Vajaduse korral võib abonentidele lisaks pakkuda üksikasjalikumate teavete mõistliku hinnaga või tasuta.

Kõne algatanud abonentidele esitatavas üksikasjalikus arves abonentide jaoks tasuta kõnesid, sealhulgas kõnesid nõustamistelefonidele eraldi välja ei tooda.

(b) Valikuline väljuvate kõnede piirang, tasuta

See on vahend, mille abil abonent saab telefoniteenust osutavale määratud ettevõtjale taotluse esitamise korral tasuta piirata teatavat liiki või teatavatele numbritele tehtavaid väljuvaid kõnesid.

(c) Ettemaksesüsteemid

Liikmesriigid tagavad, et riikide reguleerivad asutused võivad nõuda, et määratud ettevõtjad pakuksid tarbijatele võimaluse maksta juurdepääsu eest üldkasutatavale sidevõrgule ja üldkasutatavate telefoniteenuste kasutamise eest ette.

(d) Ühendustasude maksmine osade kaupa

Liikmesriigid tagavad, et riikide reguleerivad asutused võivad nõuda, et määratud ettevõtjad annaksid tarbijatele võimaluse maksta ühenduse eest üldkasutatava sidevõrguga osade kaupa pikema aja jooksul.

(e) Tasumata arved

Artikli 8 kohaselt määratud operaatorite kaitsmiseks arvete tasumata jätmise eest peavad liikmesriigid lubama erimeetmeid, mis on proportsionaalsed, mittediskrimineerivad ja avalikustatud. Meetmetega tuleb tagada, et abonentide hoiatatakse nõuetekohaselt ette, kui teda ähvardab teenuse peatamine või ühenduse katkestamine. Teenuse peatamine piirdub tavaliselt

ainult asjassepuutuva teenusega. Kui tegemist on pettuse, pideva maksmisega hilinemise või arvete tasumata jätmisega, annavad liikmesriigid reguleerivatele asutustele erandkorras õiguse katkestada võrguühendus võrgu kaudu osutatud teenuste eest tasumata jätmise tõttu. Arvete maksmata jätmise korral võib ühenduse katkestada ainult pärast seda, kui abonenti on nõuetekohaselt hoiatatud. Liikmesriigid võivad teatava aja jooksul enne ühenduse täielikku katkestamist võimaldada teenuse piiratud kasutamist, mille puhul on lubatud ainult kõned, millega ei kaasne abonendile kulusid (nt kõned hädaabinumbriks 112).

B osa

Artiklis 29 osutatud vahendite loetelu

(a) Toonvalimine või DTMF-toonvalimine (*dual-tone multi-frequency operation*)

Üldkasutatav sidevõrk toetab ETSI standardis ETR 207 määratletud DTMF-signaalide kasutamist signaali edastamiseks otspunktide vahel kogu võrgu ulatuses nii liikmesriigis kui ka liikmesriikide vahel.

(b) Helistaja numbriga kuvamine

Selle toiminguga saab helistava isiku number kõne vastuvõtjale näha enne kõne vastuvõtmist.

Sellist vahendit tuleks pakkuda kooskõlas asjaomaste õigusnormidega isikuandmete ja eraelu puutumatus kaitse kohta, eelkõige kooskõlas direktiiviga 2002/58/EÜ.

Kuivõrd see on tehniliselt võimalik, peaksid operaatorid pakkuma andmeid ja signaale, et toetada helistaja numbriga kuvamist ja toonvalimist üle liikmesriikide piiride.

C osa

Artikli 30 kohaste numbrite teisaldamist käsitlevate sätete rakendamine

Nõuet, et kõik riigi numeratsiooniplaani numbrit omavad abonendid võivad soovi korral oma numbrid säilitada, olenemata sellest, milline ettevõtja teenust osutab, kohaldatakse:

(a) geograafiliste numbrite puhul kindlaksmääratud asukohas; ning

(b) mittegeograafiliste numbrite puhul mis tahes asukohas.

Käesolevat lõiget ei kohaldata numbrite teisaldamise suhtes määratletud piirkonnas teenuseid osutavate võrkude ja mobiilsidevõrkude vahel.

II LISA

TEAVE, MIS TULEB AVALDADA VASTAVALT ARTIKLILE 21 („LÄBIPAISTVUS JA TEABE AVALDAMINE”)

Riigi reguleeriv asutus peab tagama, et käesolevas lisas sätestatud teave avaldatakse artikli 21 kohaselt. Riigi reguleeriv asutus peab otsustama, millise teabe peavad avaldama üldkasutatavaid sidevõrke ja/või üldkasutatavaid telefoniteenuseid pakkuvad ettevõtjad ja millise teabe riigi reguleeriv asutus ise, et tarbijad saaksid teha teadlikke otsuseid. Kui teabe avaldavad üldkasutatavaid sidevõrke ja/või üldkasutatavaid telefoniteenuseid pakkuvad ettevõtjad, võib riigi reguleeriv asutus määrata teabe avaldamise viisi, et tarbijad oleksid täielikult informeeritud.

1. Ettevõtja(te) nimi (nimed) ja aadress(id)

Üldkasutatavaid sidevõrke ja/või üldkasutatavaid telefoniteenuseid pakkuvate ettevõtjate nimed ja nende peakontorite aadress.

2. Pakutavate teenuste kirjeldus.

2.1. Pakutavate teenuste ulatus.

2.2. Standardtariifid koos märkega, mida iga tariif sisaldab (nt juurdepääsutasu, kõiki kasutustasusid, hooldustasu), ning rakendatavate standardallahindluste üksikasjad, sihtotstarbelised tariifiskeemid ja eritariifid.

2.3. Hüvitamise/tagasimaksmise põhimõtted, sealhulgas iga hüvitamis- ja tagasimakseskeemi üksikasjad.

2.4. Pakutavate hooldusteenuste liigid.

2.5. Lepingute standardtingimused, sealhulgas lepingu miinimumkestus, lepingu lõpetamine, numbrite teisaldamise kord ja selle otsesed tasud ning vajaduse korral muud näitajad.

3. Vaidluste lahendamise viisid, sealhulgas need, mille on välja töötanud ettevõtja.

4. Teave universaalteenusega, sealhulgas I lisas nimetatud vahendite ja teenustega seotud õiguste kohta.

III LISA

TEENUSE KVALITEEDI PARAMEETRID

ARTIKLITE 11 JA 22 KOHASED TEENUSE OSUTAMISE AJA JA KVALITEEDI PARAMEETRID, MÄÄRATLUSED JA MÕÕTMISMEETODID

Ettevõtjate puhul, kes on määratud pakkuma juurdepääsu üldkasutatavale sidevõrgule

PARAMEETER (märkus 1)	MÄÄRATLUS	MÕÕTMISMEETOD
Ühenduse esmakordse loomise tähtaeg	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Rikete arv juurdepääsuliini kohta	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Rikete kõrvaldamise aeg	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1

Ettevõtjate puhul, kes on määratud osutama üldkasutatavat telefoniteenust

Ühenduse loomiseks kuluv aeg (märkus 2)	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Operaatoriteenuse vastamise aeg	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Numbriinfoteenuse vastamise aeg	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Töötavate mündi- ja kaarditaksofonide suhtarv	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Kaebused ebaõige arve kohta	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Ebaõnnestunud kõnede määr (märkus 2)	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1

ETSI dokumendi EG 201 769-1 versioon 1.1.1 (aprill 2000)

Märkus 1

Parameetrid peaksid võimaldama analüüsida tulemusi piirkondlikul tasandil (s.t vähemalt EUROSTATi loodud statistiliste territoriaaljaotuste nomenklatuuri (NUTS) 2. tasandil).

Märkus 2

Liikmesriigid võivad otsustada, et nad ei nõua nende kahe parameetri kohta ajakohase teabe kogumist, kui on tõendeid, et tulemused selles kahes valdkonnas on rahuldavad.